

ת"פ 30418/01 - מדינת ישראל נגד רון זכריה גיאת

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 18-01-30418 ישראל נ' גיאת
לפני כבוד השופט חיים נחמיאס
המאשימה
נגד
הנאשם
רון זכריה גיאת

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד חנה מוצ'ה

ב"כ הנאשם - עו"ד אמנון גולן

הנאשם - בעצמו שעה 13:50

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

צר לי שהנאשם הגיע באיחור של 20 דקות, בית המשפט לא צריך להמתין לו, כמובן שהכרעת הדין לא תשתנה מעתה האיחור, היא הוכנה מראש, לאחר והיא ארוכה עד מאד, מסור אותה לצדדים וכן אודיע את תוצאתה.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תש"פ, 27/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

הכרעת דין

כתב אישום

המדובר בכתב אישום שהוגש ביום 14.1.18 המדובר בעד עצמו ובשל חשיבותו אצטטו כתבו וכלשוונו:

"א. העובדות:

עמוד 1

א. כללי:

מכון התקנים הינו מכון מטעם מדינת ישראל, אשר אמון, בין היתר, על ביצוע בדיקות בטיחות של מבנים ואחראי על הנפקת תעוזות המאשרות את התאמתו הבטיחותית של מבנה מסוים או מערכת מסוימת בהתאם לצרכים עוברים הוקם (להלן "המכון התקנים").

בין היתר, מנפיק מכון התקנים תעוזות המאשרות את תקינותן של תכניות מתזים מערכות כיבוי אש (להלן: "מערכות מתזים"), אשר לאחר אישור ניתן יהיה להתקין מערכות אלו, אשר יופעלו במקרה של שריפה בבניין.

הנאשם, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה מהנדס בטיחות ועסק בתחום מערכות מתזים למבנים.

בין השנים 2014-2015, או סמוך למועדים אלו, זיף הנאשם תעוזות אישור מכון התקנים לתוכניות של מערכות מתזים באופן שיפורט להלן:

הנאשם, באربع הזדמנויות שונות, שמוудן המדייך אינו ידוע למאשימה, השיג תעוזות מקור של מכון התקנים (להלן: "התעודה המקורית"), בהן אישרו תוכניות מערכות המתזים (להלן: "התכניות") באربעה מבנים, והכל כפי שיפורט בכתב האישום.

אישום ראשון (פל"א 457774/15)

א. עובדות:

1. במועד שאינו ידוע במדיק למאשימה, אך סמוך לחודש יולי 2014, הנאשם התקשר בהסכם עם תאודור אבטין (להלן: "תדי") קבלן צנרת אשר ביצע עבודות צנרת במרכז מסחרי יבנה קרטסו". השניים סיימו בניהם כי תדי יעביר לנאשם סך של 25,000 ₪ וזאת בתמורה לתעודה של מכון התקנים המאשרת את תוכן המתזים.

2. במועד ובאופן שאינו ידוע במדיק למאשימה, קיבל לידי הנאשם תעוזת בדיקה של מכון התקנים, מס' בדיקה 771177 94132211 (להלן: "התעודה המקורית 1"), אשר הוימה על ידי "אלפין סיטטム בע"מ.

3. באופן שאינו ידוע במדיק למאשימה, אך על ידי גיזרת התעודה המקורית 1 והדבקה של הפרטים שניתנו לו על ידי תדי, שינה הנאשם את פרטי התעודה כך שהתעודה נחזהה כאילו הונפקה על שם "מרכז מסחרי יבנה קרטסו" (להלן: "התעודה המזויפת 1") וכל זאת כאשר התעודה נחזהה להיות אמיתי.

4. הנאשם עשה זאת בידועו כי תכניות מערכות הבניין אמורות להיבדק על ידי מכון התקנים לפני אישור וכי לא אישרו נכוון למועד העברת התעודה לתדי.

5. הנאשם, במעשהיו, זיף תעוזת מכון התקנים בכך שעשה מסמך הנזהה להיות אשר אינו והוא עשוי להטעות וזאת על מנת לקבל באמצעותה דבר. בנוסף, קיבל הנאשם במרמה כסף, באמצעות מצג כוזב, תמורה עבורו אותן התעוזות. הנسبות המחרירות נובעות לכך שמדובר של שריפה מערכות שלא הותקנו כראוי, עלולות להוביל לאיבוד חיים.

ב. הוראות חיקוק:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. **זיווג בנסיבות חמימות**- עבירה לפי סעיף 418 (סיפה) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.
2. **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות**- עבירה לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

אישום שני (פל"א 15/288268)

א. עובדות:

1. ביום 15.12.14 התקשר הנאשם בסכם עם עמרם בן חמו, מנכ"ל חברת "DAL הדר השקעות וניהול בעמ" (להלן: "החברה"), (להלן: "umarim") ובבעלי של אולמי אולימפיה בשדרות, לפיו שולמו 75,000 ₪ עבור תכנון עבודות להתקנת מערכת מתחים באולמי אולימפיה, שיואשרו על ידי מכון התקנים. עבודות התקינה בוצעו על ידי קבלן שונה בשם טל וייס (להלן: "טל").
2. במועד ובאופן שאינו ידוע במדוקק למאשימה, קיבל לידי הנאשם תעודה בדיקה של מכון התקנים, מס' הזמנה 17 9313205117 (להלן: "התעודת המקורית 2"), אשר הזמנה על ידי "חברת פרץ בני הנגב" ובוטלה.
3. באופן שאינו ידוע במדוקק למאשימה, אף על ידי גזירת התעודה המקורית 2 והדבקה של הפרטים שניתנו לו על ידי טל,aminaהו את פרטיה התעודה כך שהתעודה נחצתה כאילו הונפקה על שם "אולמי אולימפיה" (להלן: "התעודת המזויפת 2") וכל זאת כאשר התעודה נחיזת להיות אמתית.
4. הנאשם עשה זאת ללא בדיקת הבניין לגבי מידת הכנתו להתקנת מערכות נתזים בידיעו שתתקינות מערכות הבניין נבדקה על ידי מכון התקנים בתאריך 13.2.12 ונמצאה לא תקינה.
5. במועד ובזמן שאינו ידוע במדוקק למאשימה, העביר הנאשם לטל את התעודה המזויפת במעטפה.
6. ביום 20.07.15 הנאשם אמר לטל שימוש בCHKIORTO במשטרת גרסה שקרית לפיה עובד של טל בשם "באסם" הוא זה שהעביר את המעטפה המכילה את התעודה המזויפת 1 וכי אינו עונה לו לטלפוןים, זאת במטרה שאופן העברת המעטפה לא "יחשף".
7. הנאשם, במעשהיו, זיף תעודה מכון התקנים בכך שעשה מסמך הנחזה להיות אשר אינו והוא עשוי להטעות וזאת על מנת לקבל באמצעותה דבר. בנוסף, קיבל הנאשם מרמה כסף, באמצעות מצגי הצלב, תמורה עבורו אותן התקנות. הנסיבות חמימות נובעות מכך שבמקרה של שריפה, מערכות שלא הותקנו כראוי, עלולות להוביל איבוד חיים.
8. הנאשם, במעשהיו, שיבש מהלכי משפט בכך שעשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, קרי CHKIORTO פלילתית. בנוסף, הנאשם הדיח את טל בCHKIORTO בכך שניסה להניעו, שבחקירה על פי דין ימסור הودעת שקר.

ב. הוראות חיקוק:

1. **זיווג בנסיבות חמימות** - עבירה לפי סעיף 418 סיפה לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

- 2. קבלת דבר בנסיבות חמורות -** עבירה לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- 3. שיבוש מהלci משפט -** עבירה לפי סעיף 244 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- 4. הדחה בחקירה -** עבירה לפי סעיף 245(א) סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

אישום שלישי (פל"א 455772/15)

א. עובדות:

1. במועד שאיןו ידוע במדוק למאשימה, אך סמוך לחודש יוני 2015, הנאשם התקשר בהסכם עם קבלן מערכות נתדים בשם טל וויס (להלן: "טל" המוזכר גם באישום השני). השניים סיכמו ביניהם כי טל יעביר לנאשם כסף וזאת בתמורה לכך שהנאשם "ירזר" את התהילה במכון התקנים וכן סיכמו כי טל יוכל לידי שתי תעוזות שייאשרו על ידי מכון התקנים וזאת בתמורה ל-12,000 ₪.
2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התקין טל מערכות מתחים במתיקן של חברת "המשבע- תעשיות מזון לתעופה" ובמתיקן של חברת "א.ל.ד תעשיות".
3. במועד הנ"ל באופן שאיןו ידוע במדוק למאשימה, קיבל לידי הנאשם תעוזת בדירה של מכון התקנים, מס' הזמן 9313215723 (להלן: "התעודה המקורית 3"), אשר הזמנה על ידי "א. מערכות אברג'יל אברהם נמל אשדוד".
4. באופן שאיןו ידוע במדוק למאשימה, אך על ידי גזירת התעודה המקורית 3 והדבקה של הפרטים שנינותו לו על ידי טל, שינה הנאשם את פרטי התעודה כך שהתעודה נחצתה כאילו הונפקה על שם "המשבע- תעשיות מזון לתעופה" (להלן: "התעודה המזויפת 3") וכל זאת כאשר התעודה נחזית להיות אמיתי.
5. הנאשם עשה זאת ללא בדיקת הבניין לגבי מידת הכנות להתקנת מערכות מתחים, בידועו שתקינות מערכות הבניין אמורות לבדוק על ידי מכון התקנים לפי אישור, וזאת על אף שלא היו אישורים למשאבה המותקנת בבניין.
6. במועד הנ"ל באופן שאיןו ידוע במדוק למאשימה, קיבל לידי הנאשם תעוזת בדיקה נוספת של מכון התקנים, מס' הזמן 9513215513 (להלן: "התעודה המקורית 4"), אשר הזמנה על ידי "דנ"כ ביבי אש מושב גן נר/האחוזה בעפולה.
7. באופן שאיןו ידוע במדוק למאשימה, אך על ידי גזירת התעודה המקורית 4 והדבקה על ידי הפרטים שניתנו לו על ידי טל, שינה הנאשם את פרטי התעודה כך שהתעודה נחצתה כאילו הונפקה על שם "א.ל.ד תעשיות" (להלן: "התעודה המזויפת 4") וכל זאת כאשר התעודה נחזית להיות אמיתי.
8. הנאשם עשה זאת ללא בדיקת הבניין לגבי מידת הכנות להתקנת מערכות מתחים, בידועו שתקינות מערכות הבניין אמורות לבדוק על ידי מכון התקנים לפני אישור.
9. את התעודה המזויפת 3 והתעודה המזויפת 4 העביר הנאשם לטל, אשר העבירם לאדם בשם אלון, מכבאות איילון (להלן: "אלון") על מנת להתחיל בהתקנת מערכות מתחים.
10. הנאשם, במעשהיו, זיף שני תעוזות מכון התקנים בכך שעשה שני מסמכים הנחוצים להיות עמוד 4

אשר אינם והם עשויים להטעות וזאת על מנת לקבל באמצעותן דבר. בנוסף, קיבל הנאשם במרמה כסף, באמצעות מצגי הכספי, תמורה עבור אותו התעוזות. הנסיבות המחייבות נובעות מכך שבמקרה של שריפה, מערכות דלא הותקנו כראוי, עלולות להוביל לאיבוד חיים.

ב. הוראות חיקוק:

- 1. זיווג בנסיבות חמימות- 2 עבירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**
- 2. קבלת דבר בנסיבות חמימות - 2 עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**

השתלשלות הדיונים בתיק

בפתח הדיון שנקבע ליום 7.3.18, הודיעו ב"כ הנאשם, עו"ד אמנון גולן, כי יש בפיו טענה למשפט זוטא וכן טعن לחוסרים בחומר החקירה, בדמות הקלהת חקירת הנאשם. כמו כן, טען שהשיכחה שהוקלהתו בין הנאשם לבין עד הנסיבות, נעשתה שלא כדי וכי החוקר למעשה שידל את הנאשם לדבר עבריה.

ב"כ המשימה ביקשה להעמיד הדברים על מכונם. צינה כי אין מדובר בהדחה או בשידול. באשר לטענה למשפט הזוטא, ביקשה מהסניגור לפרט את מהות הטענה.

הדיון נדחה לתאריך 27.5.2018

בפתח הישיבה, צינה ב"כ המשימה שלא קיים דיסק החקירה של הנאשם, שכן לא קיימת חובה חוקית המחייבת הקלהת בעבריה שכזו. באשר לטענתה הסניגור כי נעשתה הקלהת שלא כדי ומשכך היא פסולה, טענה ב"כ המשימה כי ביצוע הקלהת לא עומד בנסיבות החוק.

החליטתי באותו היום מדברת בעד עצמה. ציינתי שבכל מקרה זכות הסניגור במהלך שמיעת העדויות

לשאול כל שאלה גם בעניין זה ובסיומו של יום, תינתן ההחלטה בהכרעת הדיון.

הסניגור לא ניחזק ולא שקט ובקיש אף לצין כי לא ניתנה לנائب זכות ההיוועצות.

שבתי ציינתי כי הדברים יתבררו במהלך הראיות והעדויות בתיק וביהם"ש יכريع גם בהם,

לגוף של דברים, לאחר שייתברר המצב העובדתי לאשרו.

המענה

לטענת הסניגור, הנאשם מודה בעבודות 1, 2, -3 וכופר בפסקאות 4 ו-5 בחלק הכללי.

לגביו האישום הראשון כופר. כופר במיחס לו בעבודות 2, 3, 4 ו-5.

לגביו האישום השני, כופר בעבודות 1, 2, 3, 4, 5. מודה בעובדה מס' 6. כופר בעבודות 7 ו-8.

עמוד 5

לגביו האישום השלישי, כופר בעובדות 10-1.

טען כי לנאים אין טענת אלibi ובדבר הטענה למשפט זוטא, ביקש שהות לבדוק הדברים.

דוחית התק לישיבת מענה נוספת למועד תאריך 12.6.2018. בישיבה זו, ביקש הסניגור לציין בהמשך למענה שנית, כי באשר לאישום הראשון, הנאים מודה ברישא למעט הסיפה.

באשר לטענה למשפט זוטא,טען הסניגור שהנאים נגבו שתי אמרות בתאריכים: 11.7.2016 ו-13.7.2016. לטענותו, המילים הכתובות בדף ההודעה אינן המילים שהנאים אמר. כמו כןטען לעניין זכות ההשוועצות עם עורך הדין, שהנאים טוען שלא זכור לו בכלל נושא שאלת שכחו (עמ' 8, שורה 1). לטעתה הסניגור, החוקר כתב הדברים ולא נתן לנאים לקרוא העדות בטרם החתימה.

עוד טוען כי הופעלו על הנאים לחצים, בכך שהחוקר אמר לו שהוא מתכוון להרים לו את העסק, לשים אותו במסרה. נתן לו תחושה שכאיו כל העולם סגור סבבו ובכך ביקש ממנו להודות בדברים שלא היו.

לדברי הסניגור, למרות כל הלחצים, הנאים לא הודה בשום שלב (עמ' 8, שורות 12-13).

לדבריו, בכל הנוגע להקלחת השיחה שנערכה בין הנאים לאחר, משכו הנאים בלשונו גם שם החוקר השתמש לאחר כדי להוציא ממנה הוודה.

בהמשך, ביקש לעלות טענה לאפליה. הסביר, שהמדובר בשני חשודים בתיק אחד והמשטרה בחרה מטעמה, להשתמש בחשוד אחד נגד חסוד אחר (הנאים דן - ח.ג.). לדבריו, מהחשוד الآخر לא נלקחו טביעות אצבע ולא נחקר תחת זההה. כך למעשה סימנה היחידה החוקרת את הנאים דן, כבר מהתחלת חשוד העיקרי והשתמשה לאחר כדי להפילו.

ב"כ המאשימה טענה, כי עניין משפט זוטא לא נטען כהלכה וכל טענה כלפי אופן חוקירתו של הנאים על ידי החוקר, יתרור בהליך הוהכות.

גם באשר לטענת האפליה, סבורה הייתה כי צריך להראות ולהצביע כי נעשתהפה אפליה בין חשודים. במקרה זה הראיות נבחנו بصورة אובייקטיבית והצביעו על הנאים כמו שביצעו את העבירות שבכתב האישום, لكن גם דינה של טענה זו להידחות.

החליטתי מאותו היום מדברת بعد עצמה. ציינתי, שלמרות שלא ברור על פני הדברים, כיצד הסניגור טוען מחד טענה למשפט זוטא כנגד ההודעות שמסר הנאים בחקירתו, מайдך טוען בפה מלא שהנאים לא הודה באף אחת מהן. יחד עם זאת, סברתי, שעניין זה יכול להתרחש לאחר חוקירתם הנגדית של עדות התביעה במשפט הזוטא.

גם באשר לטענת האפליה, אף כאן סברתי שהסניגור יוכל להעלות את טענתו בהמשך המשפט. כמובן שיוכל לחוקר כל

עד חקירה רלוונטי בסוגיה זו ובבוא העת בית המשפט יחליט גם בעניין זה.

פרשת המאשימה

ביום 24.10.2018, החלה להישמע פרשת המאשימה ובתחילתה נשמעו העדים הרלוונטיים למשפט הזרטא.

בתיק זה נשמעו מטעם המאשימה 15 עדים.

נעמדו עתה בקצרה על העדים שהעידו בתיק מזה ומזה. מדובר היה במספר ישיבות הוכחות שהלן אף הוקלט ולאחר מכן תוכתו (מאחר ומספר העמודים איננו רציף, נפנה לפרטוקול הן על פי תאריך הישיבה והן על פי מספר העמוד הממוספר של אותה ישיבה).

בתאריך 24.10.18, העיד -

עד הتبיעה מס' 1, רס"ב עודד דבורה - חוקר משטרת ישראל.

העד עדות ארוכה למדוי (המשתרעת על עמ' 12-56). תאר את עבודתו החוקירית בתיק זה, לאחר שנגבהה עדות מנציג רשות הכבאות שהגיש תלונה במשטרת ובשלה נפתחה החקירה בתיק זה.

כעולה מעדותו, העד חקר מספר עדים בתיק, בין היתר את מאיר דוד וטל וייס. האחרון, כר ציין העד, אף נחקר כחשוד והתעקש שהוא חף מכל פשע ושכל חלקו הסתכם בהעברת המعطפה עם התעודה (שלמים נמצאה כמצויפת) שקיבל מהנאשם וההעברתה לבעים של אולם האירועים אוילMPIA.

עוד העיד, שהציג לנחקר טל וייס, כדי שהוא שיוכל להוכיח את חפותו, שתיערכ שיחה מוקלטת בין החשוד الآخر (הנאשם בתיק זה). שיחה שהוקלטה, גם צולמה במכשיר הנייד של החוקר.

לשאלת בית המשפט השיב העד בנסיבות, שווודאי טל וייס ידע שהוא מוקלט (עמ' 15, שורה 23). העביר את הדברים ממכשיר הנייד שלו לתיק החקירה, שנוצרבו בדיסק ונרשמו כሞץ. העד גם ערך את התמלול של השיחה שהוקלטה (עמ' 16, שורה 16). דיסק השיחה שהתקבל סומן כሞץ (ת/1), מזכירים שערכ העד (ת/2, ת/3) ותמלול השיחה שערכ (ת/4).

לשאלת ב"כ המאשימה, השיב העד, כי לא היה צריך לקבל אישור מרראש על הקלטת השיחה, שכן לא היה מדובר בעבירה שעתידה הייתה להתבצע, אלא צוז שכך בוצעה.

חקירתו הנגדית אף היא ארוכה (עמ' 17-55).

העד הכחיש מכל וכל את טענת הסניגור שהעד התייחס לחשוד טל וייס בכפיפות של nisi על מנת לסייע לו או לנתקות אותו מכל אשמה (עמ' 19, שורה 32 ואילך). חזר והציג העד, שהחשוד טל וייס הכחיש שוב ושוב שזיף את המסמן ואף אמר לחוקר שהוא מוכן לעשות הכל על מנת להוכיח את חפותו (עמ' 24 שורה 9). אך הoulטה הצעת החוקר לחשוד זה, לבצע את השיחה המבוקרת בין לבין הנאשם בתיק זה (שהיה אותה עת היה חשוד בתיק).

הסביר העד בהמשך, שלא המשיך את פעולות החקירה בתיק, לאחר שהבין בסיום השיחה בין טל ויס לבין הנאשם, שהמדובר במקרה "גדול ממדים" ו"גדול עליון" כתחנת משטרה והחליט להעביר התיק להמשך חקירה ביחידת הונאה דרום.

כשנשאל העד על ידי הסניגור מה הziוף בתעודה, הסביר שהוא אינו מומחה להגדיל היכן הziוף, שכן איןנו עובד במכון התקנים. בהמשך ציין, כי מר הלמן עקיבא הגיע לחקירה מסודרת, עם המסתמכים כנגדו של מכון התקנים בעניין זה ועמד על הziופים שבתעודה (עמ' 37, שורה 7).

יש אמר מיד חד וחלק, עד זה השיב לכל שאלה שנשאל, גם לשאלות הקשות שהציג בפניו הסניגור המלומד. עשה רושם אמין לחולוטן על בית המשפט שעשה מלאכתו נאמנה ובמקצועיות.

עד הتبיעה מס' 2, רס"מ אורן וקனין - חוקר מיח' הונאה דרום

העד עדות קצרה בתיק (עמ' 56-60). דו"ח חיפוש שערך העד (ת/7) התקבל ללא התנגדות הסניגור ונכחוה בעד עצמו. כן התקבל דו"ח פעולה נוספת שנערכ (ת/8).

גם עד זה השיב במדויק לכל שאלה שנשאל ע"י הסניגור ולא התהמק אף לא אחת. הותיר רושם אמין על בית המשפט.

עד הتبיעה מס' 3, רס"ב אשר אלימלך - חוקר מיחידת הונאה דרום

עד זה נחקר בהקשר למשפט הוזטה לו טعن הנאשם, בנוגע לשתי האمرות שמסר, האחת מתאריך 11.7.2016 בשעה 12:25, והשנייה, מיום 13.7.2016, בשעה 10:38.

לדבריו, קיבל את התיק לחקירה לאחר שהועבר אליו מתחנת משטרת אשקלון. כפי שצין החוקר עודד דברה (עד הتبיעה מס' 1 דלעיל).

התיק התחל בערין אולמי "אולימפיה", הראשון מבין ארבעת התקיכים שנחקרו.

הסביר את דרך חקירותו בתיק זה (עמ' 46, שורה 27 ואילך). מה עשה, את מי חקר, למה ומדוע. עשה הכל כדי להגיע למסגר החשוד כמיוזיף. העיד, שלמעשה, כך נהג בכל תיק ותיק שנפתח בחקירה זו בגין כל מבנה ומבנה, ארבעה במספר, שהמשותף להם, שהוא אשר שימוש קבלן מבצע, מתכוון המתאים ומוסר המסמכים.

עוד עולה מעדותו, כי העד ערך את החיפוש במשרדי הנאשם, שם חלק מהדירה בה מתגוררת אמו של הנאשם. לדבריו, כשנכנסו למשרדים, הבחן בחמישה או שישה מחשבים שהיו מצויים במקום ובפקידה שעבדה שם. העד, ברוב הגינויו, אמר לנאים שהיה חשוד אותה עת, שיאמר לו איזה מחשב אינו רלוונטי לעבודתו, כדי שזו לא תיפגע. הנאשם הציב על מחשב מסוים, בו לכאורה היה מצוי החומר הרלוונטי ואמר לעד שהוא יכול לתקןו וכך עשה העד. ציין שהפקידה נשarra במקום והמשיכה בעבודתה. נתלו עטם אך את המחשב הספציפי עליו הציב הנאשם וחזרו למשרדי החקירה והתחילה בחקירה. ציין העד והגדיש שלמעשה רשאי היה לקחת את כל המחשבים שנמצאו במשרדי הנאשם, אך לא עשה כן מצד ההגינות, כפי שפירט כאמור.

באשר לטענה למשפט זוטא, העיד שחקר את הנאשם פעמיים בחקירות לאחר זההה.

הראשונה (ת/11) מתאריך 11.07.2016 שעה 12:25.

בפתחה, הוזהר הנאשם שהינו חשוד ב"זיהוף מסמן", שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבותechanges, קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש הליכי חקירה - בכך של פי החשד זייפת אישורים ותעודות של מכון התקנים הישראלי והפצת אותם לבני מבנה והכל בנגדו לחוק".

המדובר בהודעתה חשוד ארוכה למדוי (משתרעת על פני 7 עמודים, הכוללים 222 שורות).

ה הנאשם השיב לכל שאלה שנשאל, לא הסתתר מאחוריו זכות השתקה (עוד נזכר בהודעה זו, כאמור היא שנגבתה ראשונה ועליה נחקר באופן ספציפי, בין היתר, גם על תיק אולמי "אולימפיה" בשדרות).

העד, תאיר באריכות, במדוק ובפרוטרוט את דרך חקירת החשוד (הוא הנאשם כאן). כיצד הקlid את הדברים ובתום חקירתו הראשונה שוחרר בעורבה, כעולה מכתב העורבה (ת/9).

ההודעה השנייה (ת/13), נמסרה ביום 13.07.2016 שעה 10:38 (דהיינו, יומיים לאחר הראשונה). נגבתה אף היא לאחר זההה שנייתה כדעת וכדין. הפעם הוזהר החשוד ב"זיהוף מסמן", שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבותechanges, קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש הליכי חקירה - בכך של פי החשד זייפת אישורים ותעודות בדיקת מכון התקנים והפצת אותם לכל דורש בכל הקשור למתחי צבוי אש".

גם הودעה זו ארוכה למדוי (משתרעת על פני 8 עמודים, הכוללים 228 שורות).

על פי עדות העד, גם בזו החקירה החשוד השיב לכל שאלה. החקירה כללה ארבעה תיקי חקירה בנוגע לתיק "המשבע" תעשיות מזון לתעופה רملיה, לתיק א.ל.ד תעשיות מתקדמות בע"מ רמליה, לתיק מרכז מסחרי קרסטו ביבנה, ולתיק ד.י. דוידי השקעות נדל"ן באשקלון.

כשנשאל על יד הסניגור, מודיע ציין ששאל את הנחקר באמरתו השנייה (ת/13 בעמ' 7, שורה 219 + 221) "מדובר החלטת לספר את האמת בפניי ולהודיעו במילויו לך בתיק?" וכן בהמשך שאל הנאשם "אם הודהתך נמסרת מרצונך הטוב והחופשי?" על כך השיב החוקר שזו דרך חקירתו, לשאול גם שאלות כלשהם המשקפות את האווירה הנוכחית והנעימה ששרהה בעת החקירה (עמ' 68, שורה 13).

הוגשו על ידי העד גם מסמכים (ת/10, ת/12) שעניןיהם הودעה על זכויות חשוד בטרם חקירתו.

הסניגור לא חסר שום שאלה מעוד זה. העד השיב לו נוכחה לכל שאלה במדוק ללא היסוס ללא התהממות הכל כעולה מפרוטוקול הדיון.

עד כאן, עדות עד זה לעניין "משפט זוטא" כפי שיצוין להלן חקירתו הנגדית הושלמה בישיבה הבאה.

ה הנאשם כעד הגנה ב"משפט זוטא"

בשלב זה עולה עדות הנאשם - מר רון גיאת במסגרת "משפט זוטא" בלבד.

עמוד 9

עדותו משתרעת על עמ' 109-94. העיד, שאותו היום שהוא בתפילה בבית הכנסת כאשר אמרו התקשרה אליו ואמרה שיש בביתה אנשיים ממס הכנסה שרצו לדבר אליו. הודה בפה מלא שדיבר טלפון עם אחד מהם, קיליל אותו ואף אמר לעליו (כך שהיא בטוח שיעצרו אותו אף בגין איומיו אלו). בסופה של שיחה, הפנה אותם לרווחה החשבון שלו.

כאשר חזר מבית הכנסת ובזמן החיפוש במשרדים, אמר לדבריו לחוקר שייקח את המחשב, למראות שהסביר לו שאין כלום במחשבים והכל למעשה שמור ב"ען".

לדבריו, החוקר התחיל לצעוק עליו שהוא מסכן אנשים וهم ימותו בגללו. כאשר שאל העד על מה ולמה? השיב לו השוטר שהוא מזיף תעודות.

לדברי הנאשם, הוא משתמש כבודק מוסמך מטעם המדינה והוא מקרים (בשנים 2009-2010) שזיפו חתימות שלו במעבדה אחרת.

עוד טען הנאשם כנגד צורת חקירותו. לדבריו, חתום על החקירה כי היה מעוכב "שבוע שבע שבועות", היו לו שבעה עובדים במשרד והופעל עליו לחץ. לטענותו לא קרא את אמרתו לפני חתום עליה. לדבריו, חתום עליה כדי ללקת הביתה לאחר שהיא מעוכב במשך שבע שבועות. לאחר מכן שוחרר למעצר בית ונאמר לו לשוב למחירת היום.

מצאתី את עדותו הראשית של הנאשם עגומה למד', בלתי אמינה לחלוטין בעני' וניכר שה הנאשם התהמק מאמרית האמת שבלשונו המעתה לא הייתה נר לרגלו. ניכר שניסה להעליל עלילות שווא כנגד מי שחקר אותו.

בחקירתו הנגדית (עמודים 106-109) התחזק בעני' הרושות השילוי וחוסר האמינות של הנאשם. התהמק הנאשם משאלות ב"כ המאשימה שלא היו נוחות לו ושלא ידע מה להשיב עליהם.

ה הנאשם היה למעשה עד ההגנה היחיד ל"משפט הזוטא".

לאחר אלו העדויות, נשמעו סיכומי באי כוח הצדדים לעניין "משפט הזוטא".

בהחלטתי שהוכתבה על אתר פרוטוקול הדיון המוקלט (בעמ' 111, שורה 34 עד עמ' 113, שורה 19) קבעתי חד וחילק שהtabיעה عمדה בנטל המוטל עליה לפי סעיף 12 לפקודת הראיות ו בשל חשיבותה עצטטה כפי שתוכתבה -

"**זוהי החלטה בטענת משפט הזוטא שטען הסגנור המלמד כנגד שתי אמירות שנגבו מה הנאשם. טענות הסגנור מופיעות בפרוטוקול מישיבה ביום 12.6.2018 עמוד 7, שורה 22 ואילך. למעשה מדובר בשתי אמירות. הראשונה ביום 11.7.2016 בשעה 12:25 שטמונה ת/11, ו השניה ביום 13.7.2016 בשעה 10:38 שטמונה ת/13, שגבה ממנה החוקר רס"ב אשר אלימלך מענגן חקירות דרום, יחידת ההונאה דרום, בטענותיו טען הסגנור המלמד לעניין משפט הזוטא, בין היתר שאלות מילימ שלא הנאשם אמרן, בין היתר גם טען שלא נאמר לו דבר לעניין זכות לעורך דין בטרם חקירה. לא נדרש לו שאלת שאלת זו, לא ענה תשובה לשאלת זו. טען עוד שהדברים שעלו הטענו לא נאמרו לו, לא ניתנה לו הזכות לקרוא אותם. עוד טען שהחוקר למעשה כתוב את הדברים לא כפי שנאמרו על ידי הנחקר, בטרם החתימה לא נתנו לו להיעווץ עם עו"ד, שהעדות נגבתהחת לחצים. איימו שכיניסו אותו למעצר, בהמשך חזר וטען שהפעילו עליו לחצים בכך שנאמר לו שהוא מתכוון להרros לו את העסק, לשים אותו במאסר, ונתן לו תחושה כאילו כל העולם סגור סביבו, ולמעשה הנאשם טען שהאמין בתום ליבו באמונה שהחוקר כתוב את מילותו, אלו טענותיו לעניין משפט הזוטא. שמעתי**

היום בקשב רב שעות ארוכות הן את החוקר אשר אלימלך, הן את הנאשם. הטענות הוגשו לי וסומנו ת/11, ת/13, שכן כידוע על פי הלכה פסקה יכול לבית משפט לעין בהם גם בטרם ניתן החלטה למשפט זוטא. אני חייב לומר שעם כל הכבוד גם לשגור המלמד וגם לנאים, הנאשם עשה עלי רושם של עדות חסרת אמינות לחלוtin וגם זאת בלשון המעטה. לא התבונש להטיח בחוקר טענות שונות ומשונות שלמעשה שיקר כאן במצח נחוצה, העיליל עליו עלילות דברים, זייף את אמרתו, כתוב דברים שלא אמר. אני דוחה מכל וכל בשתי ידיהם את כל הטענות למשפט זוטא שהובילו בתיק זה. כמובן שהנintel מבון רובץ על המאשימה ואולם היא יצאה לידי חובתה, במקרה זה אני נותן אמון מלא בעדותו של החוקר אשר אלימלך, שלמרות שעמד בחקירה נגדית שעות ארוכות, לא ... הוא עשה עלי רושם אמיתי. אין לי ספק שככל הדברים שאמר דברי אמת לאמתם הם. אני מתפלא גם על השגורה גם על הנאשם, שאם אמנים היה ממש בעונתו של הנאשם, לא זומנו כאן לעדות במסגרת משפט הזוטא כדי מטעם ההגנה, אמו של הנאשם שנכח בחיפוש שהגיעו לביתה, שהיא התקשרה בכיוול לנאים לבית הכנסת וטענה שהגיעו חוקרים ממש הכנסתה, לא הפקידה של הנאשם במשרדו שנכח בדברים, לא שום אדם אחר, אפילו לא אותו שוטר שרון, שהנאשם טוען שהוא חבר שלו ומכיר אותו ומשום מה גם אותו לא בחר לזמן לעדות. אני דוחה מכל וכל את כל טענות הנאשם, אין לי ספק שחקירויות של הנאשם נעשו כדת וכדין. העובדה שם בוצעו ביום נפרד, נתן החוקר הסבר לדבר ולא מצאת בכך שום פגם. אם הגיעו לבתו בוקר מוקדמת ולאחר מכן לחקירה בבאר שבע וגם אם אספו בדרך שוטר נוסף אני שולל זאת. אבל גם החוקר לא שלל זאת, הוא אמר שאיננו זוכר, הדבר לא מעלה ולא מוריד לעניינו. חקרו אותו שעה ארוכה, ובסיומו של יום בגמר האמרה הראשונה בשעה 14:30, שלחו אותו לבתו. אני לא רואה בכך שום פגם, גם אם הזמן למחירת היום ולא ... לחקר אותו, הוא זמן בשלישית. התיצב ביום ה-13.7.2016 ונחקר בשעה 10:38 וגם שם החקירה הסתיימה בשעה יחסית מאוחרת, בשעה 14:45. אין לי ספק שככל הדברים שנכתבו בשתי האמרות מפי המפורש של הנאשם, נאמרו. אין כאן חובת הקלטה. אמנים תמיד חבל שאין לנו הקלטה שהיא יכולה להכריע בעניין זהה בצורה חד משמעית וברורה, אבל יש גם משאים שמדוברים לעבירות כדי עזרות יותר. אין שום פגם בעניין שהחקירות לא הוקלטו, הן לא היו חייבות להיות מוקלטות. אין לי ספק שכאמרו הנאשם שהוא אדם אינטלקטואלי, תואר אקדמי, מהנדס במקצועו, לא היה חותם על האמרות שלו על כל דף ודף אלמלא ידע על מה הוא חותם, ומשים עצמו טיפש, ממש טיפש בעדות שהעד היום בפניו והוא אינו זהה. אולי הוא מנסה להיות מתוחכם אבל חבל על עוגמת הנפש, על הצורה העונמה שהותיר עבini בבית המשפט. אין לי ספק שיתכן ונלחץ, ודאי שגם נלחץ כאשר הוא נחדר בחקירה, נלקח לחקירה. אבל אין לי ספק שלא נעשה כאן שום חקירה שאיננה כדין או נקייה שיטת תחקרו בבלתי הוגנת ושהופעלו עליו לחצים נפשיים... עם תחבולות למיניהן. אם היה כאן לחץ, היה זה לחץ פנימי מעצם המציאות וחרטה אמיתית וכנה של הנאשם בחשיפה וב... ומסירת הדברים כפי שמסרטם. יתרה מזזו, כפי שאמר בצדκ החוקר זהה אותו היטיב, הסביר לו גם את הזכות היועצת עם עו"ד. הנאשם וייתר על כן, מסר את הדברים, שיתף פעולה באופן מלא, השיב לכל שאלה ושאלה, הסביר גם מדוע עשה את הדברים והדברים עולמים מתוך האמרות בצורה חד משמעית קוהרנטיות, ואני דוחה בשתי ידיהם כביכול את טענת הנאשם שהחוקר מוכיח החולני הוא שבנה את האמרות ועוד הcinן אותן לחתימתו של הנאשם. סוף דבר הכל נשמע, ולאור הוראות החוק, האמון שננתתי בחוקר, חוסר אמון מוחלט שננתתי בנאים, שעדותם כאמור הייתה עגומה וגם זאת בלשון המעטה, אני קובע כי התביעה עמדה בנintel המוטל עליה לפי סעיף 12 לפקודת הראות, אין לי ספק שההוואות שתיהן נמסרנו מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם ומשמעותן נכוון ובძוקה היטיב את כל הדברים שאמר הנאשם בחקירותיו, ולפיכך אני מחייב לקבל את האמרות כראיה בתיק, הן מתකבות ומוסמינות ת/11, ת/13. כמובן שלגביו האמינות של הדברים יותר ההכרעה בנושא האשמות המיחסות לנאשם, הן תדונה

וותנה בהכרעת הדין".

אין לי ספק ששתי הודעות הנאש נמסרו כאמור מרצונו הטוב והחופשי ומשקפות אל נכון ובמדייק את כל הדברים שאמר הנאש בחקירותיו. לפיכך, קיבלתי את אמרתו אלו של הנאש כראיות בתיק, שנטקבלו וסומנו (ת/11, ת/13).

בתאריך 12.2.19, העידו מס' עדים נוספים כפי שיפורט להלן:

נסתימה חקירתו הנגדית של ע.ת. מס' 3 (עמ' 43-30).

עד התביעה מס' 4, מר תאודור (טדי) אביטן - לשעבר קובלן צנרת, עבודות אינסטלציה וספרינקלרים וכוכם שכיר בחברה ומנהל פרויקטים בה.

העד אודות ההיכרות שנוצרה בין הנאש, לאחר שקיבל עבודות תכנון וביצוע מערכת מתחים בפרויקט קריסטו נדל"ן בקנון יבנה. בחקירתו הנגדית אישר את הקשר בין הנאש שקיבל תוכנית שהcin הנאש ואף שילם לנאש כ-25,000 ₪.

העד הוסיף על בית המשפט רושם אמיתי לחלוטין, לא נוקש בלשונו בחקירה הנגדית ע"י הסניגור ואין לי ספק שדבריו דבריאמת לאמתם.

עד התביעה מס' 5, רס"מ מורי מלה - חוקר מתחנת שדרות

עדותם הייתה קצרה ביותר (עמ' 46-44). סיפר מה תפקיד מילא בתיק. ערך את המזיכר (ת/14) המדבר بعد עצמו שהוגש ללא התנגדות הסניגור, שהוא לא מעשה דוי"ח הבירה. הוגשה הودעה שגביה העד ממיר דוד, ראש מדור בטיחות אש בתחנה אזרחית אשקלון.

עד התביעה מס' 6, מר טל וייס

המדובר בעדות החשובה ביותר בתיק זה ולא לחינם הייתה ארוכה וממושכת (עמ' 46-110).

תאר העד מאין הכיר את הנאש, מתוקף עבודתו בחברה הקודמת בה עבד העד כ██. העד הכיר את הנאש כמו שעבוד מול מכון התקנים והעביר לו כל מיין פרויקטים.

העד, כי ביצע באמצעות עובדי החברה בה עבד, את כל נושא הרכבות. הנאש דאג לכל נושא מכון התקנים (עמ' 47, שורה 24).

תאר כיצד הזמין לחקירה במשטרת בעקבות תעודה שנטקבלה מהנאש ונחשדה כתעודה מזויפת. תעודה זו, כך העיד, קיבל העד מהנאש, במשרדו של האחוזן, במעטפה אליה היה רשום מכון התקנים והוא מסרה לעמרם, שהיה הבעלים של אולם "אולימפיה" בשדרות. ציין, כי נודע לו שעمرם מסר תעודה זו לכיבוי אש. כעבור תקופה מסוימת, כך אמר, קיבל העד זימון טלפון לחקירה, ממשטרת שדרות, בחשד שהתעודה מזויפת. לדבריו, הצע לחקור שהוא יתקשר

לנאמן (از בוגר חסוד) כדי להראות שהוא לא עשה שום דבר, מלבד העברת אותה התעודה החשודה כמצויפת לאותו עמרם כשליח תמים.

הדגיש העד, שהנאשם היה ידוע כמתכנן מתחזים. העד קיבל מידיו תוכניות, שלדברי הנאשם עברו את אישור מכון התקנים והעד ביצע את העבודה הلقה למשעה, על פי התוכנית שהcin הנאשם כאמור.

העד, העיד על עצמו שלא דמיין שהמדובר בתעודה מצויפת. הדגש ציין שככל ההתנהלות הקודמת במשך שנים בין הנאשם הייתה תקינה לחלווטין.

לדברי העד, משמעו שהמדובר בתעודה לא תקינה, מצפונו הציק לו, לא יכול לישון בלילה. משכך, לגבי כל מקום שקיבל מהנאשם תעודה מכון התקנים, הילך וביצע מחדש את כל הלילה לקבלת תעוזות כדת וכדין, אמיתיות, על כל ההצעות שהיו כרכוכת בכר. חזר על דברים אלה שוב ושוב (עמ' 52, שורה 5 ואילך; עמ' 55, שורה 18 ואילך).

צין שהיחסים בין הנאשם היו פתוחים, חברים ממש. לאחר שנודע לו הדבר, רצה לדעת איך זה עובד, שכן זה הפריע לו. שאל את הנאשם, והآخرן, לניגע עיניו ממש עשה את הדברים (עמ' 58, שורה 13 ואילך).

הסניגור לא חסך את שבט חקיירתו הנגדית של העד (עמ' 60 ואילך) במשך שעות ארוכות. הפרוטוקול מדבר בעוד עצמו.

כך למשל ושאלות הסניגור השיב העד, כי למעשה כל הנדסאי רשאי לתכנן ספרינקלרים, אף ללא תעודה, שכן מי שמאשר בסופו של יומם את התוכניות זה מכון התקנים (עמ' 63, שורה 20, 24). לא יחש כי על פי רוב מתחלים בעבודה עוד בטרם קיבלו האישור לתוכנית מכון התקנים.

כאשר נשאל אודות אולמי "אולימפיה", אישר כי קיבל את התוכניות מהנאשם עצמו (עמ' 65, שורה 22). לדבריו, כאשר הגיע לאולמי "אולימפיה" בשנת 2015, לא ידע אותה עת שהתוכניות לא אושרו על ידי מכון התקנים. הנאשם אמר לו שהן אושרו (עמ' 66, שורה 15). לדבריו את הכספי עבור הפרויקט קיבל מעורם בזמן, והעביר את חלקו של הנאשם לנאמן ועד היום ממתין לחשבונית על תשלום זה (עמ' 69, שורה 11).

במהרשע עדותו ושאלות הסניגור, שב ואישר כי ראה בעצמו את הנאשם מזייף תעודה אל מול עיניו (עמ' 72, שורה 9), אף ציין את שמו המפורש של מקום זה: "טרם אשקלון" (עמ' 72, שורה 14). לדבריו ביקש לראות כיצד מבצע הנאשם את הזיוף וביקש ממנו כתרגיל לזייף תעודה וכך היה. הנאשם זיף התעודה לניגע עיניו (עמ' 73, שורות 9-11).

במהרשע, טען העד שיש לבדוק את כל המקומות שבהן הנאשם המציא תעודה כדי שגם הוא וגם בית המשפט יוכלו "ליישון טוב בלילה" (עמ' 74, שורה 18 ואילך). לטענתה העד ישן עוד עשרות תעוזות מצויפות כאלה (עמ' 76, שורות 7-8). טען שאמר הדברים גם לחוקר (שם, 15).

כאשר נשאל העד, כיצד הנאשם ביצע את הזיוף, השיב העד: "יש לו קובץ במחשב נייד שלו, יש לו קובץ פתוח של מכון התקנים, אני לא יודע איך קיבל אותו...קובץ ורוד, במחשב הנייד שלו והוא כותב את זה מה שהוא רוצה" (עמ' 77, שורות 5-6).

כאשר עימת אותו הסניגור עם העובדה כי המשטרה בדקה המחשבים הניידים ולא מצאו דבר, השיב העד תשובה ניצחת, שהוא כאיש מחשבים יודע שהכל נמצא היום ב"ען". גם אם יחפשו היום במחשב פיזית הוא לא שומר במחשב. אף

העד, כפי שהעיד על עצמו, שומר המסמכים החשובים שלו ב"ען".

בالمשר, הסביר העליות בגין הוצאה אישור ממכון התקנים.

עוד ציין, שפנה אל הנאשם, בידיעו ממעסיקו הקודם, שהנאשם למעשה מקצר תalicim ושיש לו מישחו במכון התקנים ולכן מבקש תשלום גבוה יותר. לדבריו, בשל העובדה המכון התקנים גוף גדול, אישור שכזה יכול לקחת פרק זמן ארוך. עלי העסק היו מוד לחוצים ולכן הציב להם שיפנה לנאים. הסביר להם כי הדבר יעלה קצר יותר, אך האישור יוסדר וכך נעשה.

לשאלת בית המשפט ולהסרת כל ספק, הדגיש העד כי מדובר בהשגת תעודה שאיננה תעודה מזויפת (עמ' 80, שורה 16). הדגיש שפנה אליו, גם שעולות שכרו יקרה יותר, בשל העובדה שרצתה שהנאשם יקצר הליכים במכון התקנים.

לשאלת הסניגור, איך הוא יודע כיום שהנאשם הוא אשר זיף, כאשר בחקירהו במשטרת, טען שאיננו יודע? השיב העד, כי לא רצתה להאמין שהנאשם עשה זאת, אלא סבר שיש לו מישחו אחר, אבל ברגע שראה בעיניו, איך מזיף הנאשם בעצמו ובנוכחותו את התעודה של "טרם", או אז הבין שהנאשם הוא אשר זיף (עמ' 84, שורות 10-1).

בالمשר, אף טען כי הנאשם היה מעורב בהוצאה תעודה מזויפת למקום אחר "בתימורים" והוא (העד) הילך והוציא לאחר שהבין שהtauודה מזויפת, תעודה כשרה ממכון התקנים.

כאשר נשאל איך יודע שהtauודה שהוצגה לו בעת חקירותו במשטרת היא התעודה שהנאשם הביא לו, השיב העד בכנות שאין על התעודה סימני זיהוי מיוחדים. לשאלת בית המשפט, מודיע אם כן ענה כי שונתה בחקירהו במשטרת ולפיו, זו התעודה שנמסרה לו על ידי הנאשם, השיב העד "בזמן החקירה הראו לי תעודה שהיא נמסרה לרומי, נמסרה למקום, אין תעודה נוספת למקום, אז זה בטוח שהוא זה" (עמ' 91, שורות 1-2).

כאשר נשאל אודות שיחת הטלפון אותה קיימן עם הנאשם מתחנת המשטרה, השיב, כי הרגיש בחקירהו כי הוא נדחק על ידי המשטרה ומשכך הציב להם שאם הנאשם יאמר לו בשיחה שהוא מעורב, הוא (העד) יהיה מוכן להישאר לחקירה.

אישר כי היה לחוץ בתחנת המשטרה, אף בכח והוריד דמעות. לא רגיל היה במעמד, לא חש ששאל את החוקר, אחרי השיחה בה הקליט את הנאשם, אם הוא חושב שהוא יצא מזה.

בالمשר חקירותו הנגדית אישר שהיה במשרדו של הנאשם. הכחיש מכל וכל שעבד על המחשבים במקום (עמ' 101, שורות 19, 21, 23; עמ' 103, שורה 5).

כאשר נשאל, כיצד הגיעו התעודה לעמram (בעל אולם "אולימפיה" - ח.ב.), חזר וציין את שאמיר כי הגיע לעיר אשקלון, לרחוב הנמר, שם פגש את הנאשם אשר הביא לו מעתפה עם לוגו של מכון התקנים ושאותה העביר לעמram ששאל אותו אם הכל בסדר והעד השיב בחוויב (עמ' 104, שורה 25 ואילך).

לשאלה, אם המעתפה הייתה סגורה כיצד ראה התעודה? השיב ש"פתחתי אותה במשרד עם עמram איתו בלבד והוא הייתה נראה לי תעודה תקינה לחלוtin" (עמ' 105, שורות 13-14).

העד עשה רושם אמיתי לחלוtin על בית המשפט בעדותו הראשית. אף חקירותו הנגדית לא פגמה באמינותו, נהفور הוא.

השיב לכל שאלת שאל הסניגור באופן ענייני, אמין, ישר, ללא תחמקות, ללא היסוס, כуд שמדובראמת לאמתה והיא בלבד.

בתאריך 18.2.19, העידו -

עד תביעה מס' 7, מר ניר יעקב -

עדותו משתרעת על עמ' 18-28. תאר את היכרותו את הנאשם, מהפרויקט במרכז מסחרי קרסו ביבנה. העד היה מנהל הפרויקט מטעם קובלן הביצוע. קובלן המשנה שלו לעבודות אינסטלציה וספרינקלרים היה טדי אביטן (הכוונה לטיודור אביטן, ע.ת. מס' 5 לרישימת עדי התביעה - ח.ב.) והאחרון, הוא שנשכר את הנאשם מתוך מערכת הספרינקלרים בפרויקט. עד היו שתי פגישות קצרות עם הנאשם. את התעודה קיבל מטדי שאמר לו שקיבלת מהנายนם.

גם עד זה עשה רושם אמין לחולוטן על בית המשפט. לא נגעה אמינותו גם לא בחיקרתו הנגדית עמה התמודד בכבוד, עד אמין ישר.

עד תביעה מס' 8, מר עמרם בן חמו

העד על עצמו שהוא איש נדל"ן שמשכיר אולמות לקובלן בנין בפרויקט "אולימפיה", אולם אירועים באזורי התעשייה בשדרות. לדבריו, הנאשם עשה לו את התכנון והביצוע של מערכות כיבוי האש של המתחם בכל אולם האירועים.יחסיו של העד עם הנאשם היו טובים, הכיר אותו מפרויקטים קודמים. לימים, הגיעו לו הנאשם את טל ויס כקובלן משנה. העד כיצד נאלץ להוסיף כספים כדי שתתבצע העבודה, כאשר האחראיות להמציא את האישורים הסופיים נשארה ונורתה באחראיותו של הנאשם כקובלן ראשי. באחד הימים, קיבל העד את התעודה ממכון התקנים מאט טל ויס, קיבלת מהנายนם. העד צילם אותה, נראה כי בסדר גמור והעבירה למפקד תחנת כיבוי אש בשדרות, בהתאם לנוהל. לא דמיין לעצמו שהמדובר בתעודה מזויפת. לדבריו, כעבור שבועיים קיבל שיחת טלפון מבנו, שמספרד תחנת כיבוי אש באשקלון מבקש להגיע לאולם האירועים שבו מדובר ולערוך ביקורת במקום. העד התפלא על כך, שהרי הוא לו כל האישורים מאט מכון התקנים. הביקורת נעשתה. העד אמן לא נכון במלואה, אך בהמשך הוגשה תלונה במשטרת שהתעודה מאט מכון התקנים מזויפת.

גם עד זה הותיר רושם אמין לחולוטן בענייני בית המשפט.

בתאריך 19.2.19, העידו -

עד התביעה מס' 9, מר קורן פבלו שנייר

המדובר בקובלן אינסטלציה שעבד בפרויקט ביבנה שהיא בהליך בנייה. לדבריו, ביקש אישור מאט מכון התקנים על התוכנית של מערכת המתחם במקום, בדק ומצא שהאישור לא מתאים התוכניות שהיו לו במקביל. סמן את דבריו על דברים בכתב (ת/16, הנזכרת בעצתה). העד על מה שעשה כדי לתקן את המעוות וקיבל אישור לתוכניות כתת וכדין בטרם ביצוען.

"יאמר מיד חד וחילך שגם עד זה אמין לחולוטן בענייני בעדותו הראשית והנגדית אחת.

עד התייעזה מס' 10, מר אלון שלמה מילוא

עובד בשירות כיבוי אש תחנת איילון מזה 15 שנה. בתפקידו בונה תכניות ועושה אקלוסים של מבנים. העיד לגבי עבודתו שהתייחסה לבנייה "המשביע" ברמלה.

לדבריו, כאשר קיבל לידי את התעודה על גמר העבודה של המתזים במבנה ושנchezית הייתה ממכון התקנים, משחו לא הסתדר לו בתעודה, ביחס לביקור שערך במקום ואת אשר ראה הלכה למעשה בשטח. משכך, העביר את התעודה לעקבא הלמן ממכון התקנים, שהшиб לו חד משמעות שמדובר בתעודה מזויפת. הפנה לכתבים (ת/17) ולתעודה (ת/18).

העד הותיר על בית המשפט רושם אמין לחולוטין. עד ישר והגונ הבקיא בעבודתו ומלاكتו, שלא היה מוקן לתת את ידו לאי התאמנה בין התעודה שהוצגה לבין המצב בשטח הלכה למעשה.

בתאריך 26.5.19 העיד:

עד התייעזה מס' 11, מר דוד שטרית - מפקד תחנת כיבוי אש בשדרות

עדותו משתרעת על עמי 42-37. מעשה נחקר חקירה נגדית בלבד ע"י הסניגור. עדותו הייתה קצרה למדי. השיב לכל שאלות הסניגור חד וחלאק בצורה אמונה ונאמנה.

עד תביעה מס' 12, מר עקיבא הלמן

עדותו משתרעת על פני עמודים 63-66. עבד במכוון התקנים בשנים 2000-2018, בשורה של תפקידים בכירים. בתיק דן, נתבקש לתת חוות דעת על תעודה שנחשה כمزופת בנוגע לאולמי "אולימפיה". העיד מודיע מדובר בתעודה מזויפת ומדווע תעודה מקורית לא יצאת מן המכוון בצורה שיכזו.

הסניגור לא נח ולא שקט, עימת את העד בחקירותו הנגדית עם תעוזות אחרות. העד השיב לכל שאלה בצורה מרשימה, אמונה ונאמנה. כך ציין שמכoon התקנים עבר בפורמט מסוים כל השנים ובסביבות שנת 2014-2015, נכנס פורמט חדש של רשות הכבישות (עמ' 66, שורה 14 ואילך).

גם עד זה הותיר רושם אמין לחולוטין על בית המשפט

עד תביעה מס' 13, מר אסף כהן - מהנדס בניין בהכשרתו

עדותו משתרעת על פני עמי 75-68. העד עובד כscalar אצל יזמים שבונים מבנים. במקרה דן, היה אחראי וניהל את פרויקט המרכז המסחרי "קרטסו" ביבנה. למעשה פיקח על הקבלן. לדבריו, מדובר היה בקבלן בעייתי מאוד שזכה בעבודה לאחר שהגיש את ההצעה הזולה ביותר. העד לא אישר תשלום לקבלן הכספי עד שלא ימציא לו אישור ותעודה ממכוון התקנים שמערכת הספרינקלרים תקינה בהתאם לתכנון. לבסוף, העביר אליו ניר יעקב תעודה מטעם הקבלן (ת/24). העד מודיע על עצמו שהוא מהנדס צעיר, לא התקשר למכוון התקנים, אלא תייק את התעודה במחשב שלו

במשרד. לאחר שהתקבל פשט את הרגל - הוחלף.

העד נחקר חקירה נגדית קצירה על ידי הסניגור, בה עמד בכבוד והותיר רושם אמין על בית המשפט.

עד תביעה מס' 14, מר סמיון אודוליבסקי

עדותו משתרעת על עמ' 81-75. עובד במחלקה הספרינקלרים במכון התקנים כבודק בכיר. משמש כבודק מערכות כיבוי אש אוטומטיות. העיד כיצד באחד הימים קיבל שיחה טלפון מlicant כיבוי אש תחנת אילון, שהחל לשאול אותו לגבי פרויקט "השביע" ברמלה לגבי הוצאה תעודה של מכון התקנים והחתומה על ידי העד.

העד ביקש מlicant כיבוי לשלוח אליו את צילום התעודה שבנה מדובר. לאחר בדיקה, מצא שהמדובר בתעודה שמתיחסת בכלל למסעדה בעפולה!.

לדבריו, התעודה הייתה מזוייפת מכל בוחינה: צורת הכתיבה לא הייתה שלו, החתימה לא שלו ולא הוא אשר כתב אותה.

השיב לשאלות הסניגור בחקירה נגדית אודות דרך עבודתו בחתימתו על תעודות.

גם עד זה הותיר רושם אמין לחלוtin על בית המשפט.

עד תביעה מס' 15, מר אילן שמואל שרונצון

עדותו משתרעת על עמ' 106-81. עד זה עבד במכון התקנים מחצית שנת 2011 עד תחילת שנת 2018 ומאז הוא עובד עצמאית בתחום של תכנון מערכות כיבוי אש.

בנוגע לתיק זה, לדבריו זמן למשטרת תחנת באר שבע למסור עדות אודות שלושה פרויקטים שלגביהם הוצאו תעודות מזויפות. אין עוד חולק לגבי הודעותיו על נספחיםם (ת/25, ת/26, ת/27).

נחקר חקירה נגדית ארוכה למד' על ידי הסניגור המלומד. השיב תשובה ברורות לכל שאלה שנשאל בצורה אמינה לחלוtin. לא היסס להשיב למשל שאינו זוכר (עמ' 94, שורה 23), דבר שהוסיף רק נוף של אמינות לעדותו.

עד כאן פרשת המאשימה, שבסיסה הכריזה המאשימה "אלו עדי".

פרשת ההגנה: נשמעה בתאריך 23.6.19.

הנאשם העיד ראשון במסגרת פרשת ההגנה.

עדותו מطبع הדברים כנאשם בתיק זה הייתה ארוכה יותר.

בעדותו הראשית (עמ' 40-48) דיבר בזכות השכלתו, עבודתו בכל אחד מהפרויקטים נשוא כתוב האישום בתיק זה.

אישור כי הכיר את עמרם בן חמו והביא לו את טל וויס שיעבוד עמו על הפרויקט (עמ' 50, שורות 2-6). לדבריו, באחד הימים התקשר חבר שלו מהכבות שיש בעיה עם תעוזה. טען הנאשם בפניו שאין לו קשר לדבר (עמ' 50, שורות 21-17).

כאשר נשאל אודות עדותו של טל וויס שהuid שלקח מה הנאשם התעודה המזויפת, השיב הנאשם כי אכן יודע איך טל וויס עשה זאת, שכן רוב הזמן נמצא בכלל מחוץ למשרד (עמ' 50, שורות 29, 35). טען עדות העד טל וויס כי לא שילם לו את חובו עד היום, הגם שעשה לו תכניות. טען שנית לטל וויס את התכניות שערך בקבוץ פתוח והעביר אותן לאחר (עמ' 51, שורות 27-31) ולא שילם לו.

במהרש עדותו אישר כי הוא אשר הכין את התכניות. "מלא תכניות, גם מתחזים, גם לאישור של כבוי אש" עברו פרויקט "המשבע" וטל וויס היה הולך עם האישורים לאлон מילוא (עמ' 52, שורות 16-17). טען שגם יודע מי הוציא התעוזות שם (עמ' 52, שורה 25).

באשר לפROYKT ביבנה, טען שפנה אליו אדם בשם רוני עמשלם והcoin לו תכניות של ספרינקלרים ותכניות של מערכ כבוי האש. העיד שאותו רוני הוא קיבל משנה של טדי אביטן והאחרון שילם לו מקדמה על חשבונו העבודה. מעבר לכך לא היה בקשר ולא מכיר אותו טדי (עמ' 53, שורות 29-30) וכן עמו 54, שורה 11). הבהיר מכל וכל שלוח לטדי משה (עמ' 54, שורה 13).

טען שעדותו של טדי שקרית (עמ' 54, שורה 17). קיבל ממנו מקדמה, אך לא שלח לו התעודה (עמ' 54, שורה 26).

במהרש, טען שאין לו קשר לתעודה גם את העד יעקובי מעולם לאפגש וגם את טדי אביטן לא זכר (עמ' 56, שורות 18-19) (יאמר מיד - לא הבנתי כיצד הדברים מתישבים אם טען בעדותו לפני כן קיבל מטדי מקדמה, לנายนם הפתרונים - ח.ג.).

כאשר נשאל>About פROYKT "המשבע" ברמלה, אישר שעשה תכניות כבוי אש לבניין עברו טל וויס (עמ' 57, שורה 9).

טען שטל וויס הוא אשר זיף התעודה (עמ' 57, שורה 21). טען שנית לו כל קשר לעניין זהה ואף לא מכיר את שטאו בר שאחראי על הבניין (עמ' 57, שורה 29).

כאשר נשאל>About האישום שייחס לו של זיף התעודה, השיב שטל וויס חייב לו כסף ונעלם (עמ' 59, שורה 10).

במהרש נשאל>About שיחת הטלפון שנערכה בין לBIN טל וויס. על כך השיב הנאשם שאמר לנายน שיגיד למשטרהשמי שהעביר התעודה היה אחד מהפעלים שלו ושאל למה רוצה להפיל האשמה עליו למה קשור אותו לעניין זהה (עמ' 60, שורה 10).

טען שרצה לעזור לו, אך מסתבר שאסור לעזור (עמ' 60, שורה 17).

במהרש, התייחס לעניין המחשבים וציין שידע במפורש שאין כלום במחשבים כי הכל שמור אצלו ב"ען" לך מהשיתוףנות בחורף. נתן להם את המחשב הישן (עמ' 61, שורות 25-31).

בשער לחקרתו, טען כי יצא מהחקירה בשעה 13:30 (עמ' 63, שורה 4).

טען שלמעשה רק הסביר לחוקר כיצד מזוייפים (עמ' 63, שורות 22-26).

לדבריו ישנים דברים מעוותים ומוסולפים (עמ' 65, שורות 17-18).טען בהקשר זה שהחקירה הייתה ב"דיבור א'" וככבה ב"דיבור ב'", לא האמין שהחוקר יסף את דבריו (עמ' 68, שורות 15, 17 ו 19).

לשאלת ביהם"ש אם חתום על עדותו, השיב בחוב (עמ' 69, שורה 9), אךטען שלא קרא לפני כן כי לא חשב שהחוקר יסף את דבריו (עמ' 69, שורה 15).

לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם, כי לא עשה כלום (עמ' 74, שורה 5).טען שהוא מומחה בתחום וככה לא מזוייפים תועודה.טען שגם עבודה של חובבנים (עמ' 74, שורה 17).

טען שביקש עורך דין והחוקר אמר לו שלא צריך (עמ' 76, שורות 7-8).

شب וטען שרק הסביר לחוקר כיצד ניתן לזייף תועודה (עמ' 77, שורות 14-20).

בחקירה הנגידית (עמ' 78-79) אישר כי יודע איך אישור של מקום תקנים נראה והוא עצמו "בנה" אישורים כדי שאנשים לא יכולים לעשות קיצורי דרך (עמ' 81, שורות 3-5).טען שיודיעו לתחמן את המערכת, אבל אין לו לשם מה לעשות כן (עמ' 81, שורה 22).

אישור שיודיעו כיצד נראה החתימות של כולם ממקומ התקנים (עמ' 82, שורה 6 ו 14).

כאשר נשאל אודות זיוף של החתימות שלו עצמו בעבר, השיב הנאשם שהוא תלונה במשטרה בגין זה והמשטרה לא עשתה כלום (עמ' 83, שורה 23).

כאשר עומת עם פלט תלונות שהגיש במשטרה (ת/29), שם אין ذכר לתלונה בעניין זה, השיב שלא יודע מה השוטר עשה עם זה (עמ' 85, שורות 27-28).

בהמשך,טען שלא היה עליו כספ לחזור הביתה לאחר חקירתו (שכן החוקרים ביקשו שישאיר הארנק וטלפון הניד בבית) והחוקר נתן לו כספ לנסעה לביתו (עמ' 92, שורה 25).

אישור שלאחר החקירה, התקשר לטל וייס ושאל אותו למה הקליט אותו במשטרה (עמ' 94, שורות 23-24).

באשר להקלטה ציין שבשיכחה, טל וייס בכח וטען שאשתו בחודש התשיעי להרinya ולמעשה רק נתן לו עצה (עמ' 95, שורה 21).טען שעשה טעות בהקשר זה (עמ' 96, שורות 25-26).

טען שככל מה שהחוקר כתב זה סילוף (עמ' 98, שורה 2-3).

כאשר נשאל כיצד מתישבים הדברים עם פרטיים אחרים שמסר בעדו במשטרה ולאטען לגבייהם שהם מוסולפים, השיב, כי לגבי החלק של הזיזף - זה לא נכון (עמ' 101, שורה 2).

בהמשך, נשאל אודות עדותם של אחרים כגון עמרם וטל,טען שהם משקרים ואף זייפו את הסכם העבודה (עמ' 111,

שורה 18).

יש אמר מיד חד וחלק הנאשם לא הותיר רושם אמין כלל ועיקר על בית המשפט לא בעדותו הראשית, לא כל שכן בחקירתו הנגדית. העמיד את עצמו בחזקת צדיק ושר שלא נפל הרבה בהתנהגותו. טען טענות רבות ברובן כנגד האחרים.

עדותם התאפיינה בהשחתת עדים אחרים. הפך את היוצרות, כאילו היו אלה אחרים שזיהו התעוזות בשמו. בשלב מסוים אף טען כאמור כי הגיע על קר תלונה במשפטה (דבר שלא היה ולא נברא).

כך גם לגבי האמור בהודעותיו (ת/11 ות/13) מהן הסתייג וטען שהחוקר כתב דברים שלא אמר, הגם שהסכים שבחלק מהמקרים כתב החוקר דברים לאשורים.

עד הגנה מס' 2, מר סעדיה לוי

עובד באינסטלציה וצנרתת. בעבר היה עצמאי, כiom שכיר אצל הנאשם. מדבריו, מכיר הוא את הנאשם במשך שנים כמי שמכין תכניות והוא (העד) היה מבצע אותן עבورو.

כשנשאל בחקירה הראשית, אם מכיר הוא את הנפשות הפועלות? השיב העד שהוא יודע שימושו מנסה להפיל את הנאשם (עמ' 117, שורה 21). טען שהוא רואה את הדברים וכואב לו הלב.

טען, שטול ויס, רוצה לקבור את הנאשם ולהפיל את הנאשם מהעסקים שלו (עמ' 17, שורה 23). למרות שה הנאשם נתן לו אותו טל ויס עובדות ופרנסת.

טען העד שבמקום אותו טל ויס יגמול לנימוק חסד, נהפוך הוא, מנסה להפילו.

כשנשאל למה ומדוע יעשה זאת טל ויס? החל לתאר העד, שתת אותו טל ויס ראה העד כ- 4-5 פעמים, עת הגיעו למשרדו של הנאשם. נכנס למשרד, "נוגע כאן נוגע שם". לדברי העד, סיפר הדברים לנימוק בטלפון ושאלו למא נכנסו אותו טל ויס ונוגע בדברים במשרד. לדברי העד, על קר השיב לו הנאשם שטול ויס עשה להם עבודה והוא ציריך ל��חת התוכניות.

כאשר אמר העד לנימוק שטול ויס מתעסק בכל מיני דברים, ישב גם על המחשב, השיב לו הנאשם בסדר, בסדר הוא עובד איתנו (עמ' 119, שורה 6). חזר וטען אותו טל ויס ביקש להפיל את הנאשם, רוצה לקבור אותו (עמ' 119, שורה 10).

יש אמר מיד, שלא ניתן היה להבין עד זה, מאין הוא שואב את דבריו וכל שעשה חוזר ואמר אותו טל ויס מחפש את הנאשם. חזר וטען שראה את הבנאים הזה (הכוונה לטל ויס - ח.ב.) בא ונוגע בכל מיני מגירות (עמ' 121, שורה 9). אמר שאותו בנאים הינו נוכל ורמאי (עמ' 121, שורה 19).

עדותם של העד (עמ' 115-121), הייתה מבולבלת לחוטין כבר בעדות ראשית ולא נופך של אמינותם. דברים בעלמא ולא כל בסיס אמין.

בחקירתו הנגדית (עמ' 122-125) לא הוסיף דבר. ביקש להיות מילץ ישר לנאשם. טען שעלה מה ירמה הנאשם, הוא לא ליד קטן (עמ' 123, שורה 5) שכואב לעד מה שעושים לנאשם (עמ' 123, שורה 9).

לא הכחיש שדבר עם הנאשם קודם לעדותו והתפלא "מה, אסור לי לדבר איתו?" (עמ' 123, שורה 15). לדבריו, הנאשם אמר לו שיצטרך לבוא להיעיד בתיק. הנאשם גם טען בפניו ש"סתם עשו לי את זה, האשימו אותו, מפילים אותו" (עמ' 123, שורה 26). הנאשם סיפר לו אודות מה שמאמינים אותו בתיק זה (עמ' 124, שורה 8).

מדובר بعد הגנה שעשה רושם עגום על בית המשפט, לא ממן יבנה הנאשם בהגנתו.

עד כאן פרשת ההגנה.

סיכום המאשימה

הסיכוםים נשמעו בתאריך 13.01.2020 ומשתרעים על עמ' 42-52, המדברים بعد עצם.

עמדה על "טענת החוטא" שנדחתה על ידי בית המשפט.

עמדה על ה"דבר מה" הנוסף שעלה המאשימה להוכיח לאור קבלת הודיעות הנאשם.

לדבריה, אלו נמצאו בעדויות השוטרים, החוקרים בתיק. הפנטה בעניין זה גם לעדויות עדי התביעה שהיעדו בתיק, שהיעדו בין היתר גם על נסיבות קבלת התעוזות, על החתימות המזויפות, כל אחד ואחד לפי הקשו ועדותו.

עמדה על פרשת ההגנה ועל עדותו של הנאשם ועד הגנה ועל ניסינו של הנאשם להטיל האחריות בגין תיק זה על העד טל ויס.

ביקשה להרשיע את הנאשם בכל העבירות שייחסו לו בכתב האישום.

סיכום ההגנה

אותו יום נשמעו גם סיכומי ההגנה (עמ' 52-85).

הסניגור ביקש לטעון לזכיו של הנאשם וכנגד העדויות והראיות שהוגשו בתיק (בתום הדיון, ביקש הסניגור לאפשר לו להגיש אף סיכומים בכתב. אפשרתי לו לעשות כן ואלה הוגשו בתאריך 26.01.2020, בנוסף לסיכומים על פה).

עמד בארכיות על כל נקודה שנייה בחלוקת ושיכולה לעורר ספק לשיטתו באשמה הנאשם. לטענותו, בתום שמיית כל העדויות ולאור הריאות שנפרשו בפני בית המשפט, המדינה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום במידה הדרישה בפליליים. עוד טען שהמאשימה לא הוכיחה כי הודיעותו של הנאשם במשטרה נמסרו על ידו מרצונו הטוב והחופשי.

טען שהחוקר דבורה לא חקר את העד טל ויס תחת זהה, כפי שעשה עם הנאשם. טען שהשיכחה שהוקלטה, נעשתה אך במטרה להפליל הנאשם ולפטור העד מאחריות פלילתית.

תבהה אודות ת/5 אם היא הטעודה המזוייפת שנמסרה לעד בן חמו. טען שת/5 היא למעשה תעודה מצולמת ולא הטעודה המקורית. נטען שלא בוצעה בדיקת טבויות אצבע על המסמר.

טען שלא נמצא דבר במחשבים שנתפסו במשרדיו של הנאשם.

טען שהעד שרמן הגיע בטרם עדותו.

שב והקשה מודיע העד וייס נחקר בעדות פתוחה ולא תחת אזהרה. תמה מודיע לא גערך עימות בין הנאשם לעד טל ויס.

עמד על הסתרות בגרסת העד אביטן בעניין קבלת התוכנית לבין חוקירתו במשטרה (יאמר מיד, שבעניין זה לא הוגשה על ידי ב"כ הנאשם הודיע במשטרה - ח.ב.).

טען שהעובדות שהובאו בכתב האישום לא הוכחו והמדינה לא הרימה את נטל הראייה בעניין זה.

שב וצין את הטענות ל"משפט הזרט" וטען לפגמים שנעו בשיקירת הנאשם בעניין זה.

ביקש לזכות הנאשם מהעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

דין והכרעה

למעשה, המחלוקת בתיק זה הינה עובדתית במהותה ועל בית המשפט לקבועஇיזו מן הגרסאות שמסרו העדים, משקפת אל נכון את אשר ארע.

cidou, סעיף 53 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראות") קובע כי -

"הערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם עניין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגות העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במהלך המשפט"

הכרעה במקורה שכזה נגזרת ממידת האמון שייתן בית המשפט בכל אחת מהעדויות, לאחר שהתרשם מניסיונו שהופיעו בפניו, מאופן מסירת עדותם, משפט גופם ומהתנהלותם על דוכן העדים. הם שמאפשרים לערכאה הדינית לעמוד על "אותות האמת" המתגלות בעדויות (ע"פ 312/67 מרדכי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כב (2) 63; ע"פ 2470/15 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (25.10.2015) וע"פ 2331/13 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (13.10.2015)).

הודעות הנאשם (ת/11) (ת/13), קבילותן וمشקלן

ה הנאשם נחקר פעמיים, הودעה ראשונה נמסרה בתאריך 11.7.2016 12:25 (ת/11) והשנייה, בתאריך 13.7.2016 10:38 (ת/13).

הנאשם, טען han בمعנה לכתב האישום והן בסיכומיים שיש לפסול את ההודעות שמסר לחוקר וזאת על פי סעיף 12 לפקודת הראות בעטיים של אמצעים פסולים.

טען הסניגור מחד, שהחוקר כתב דברים ולא נתן לנאם לקרוא העדות לפני החתימה. עוד נטען שההלך שהופעל עליו התבטה בכך שהחוקר אמר לו שהוא מתכוון להרים לו את העסק ולשים אותו במאסר, נתן לו תחושה שכאיו כל העולם סגור סביבו ובכך ביקש ממנו להודות בדברים שלא היו. מנגד, ובאותה נשימה, ציין הסניגור בمعנה, שלמרות כל הלחצים, הנאשם לא הודה בשום שלב (עמ' 8, שורות 12-13).

בסיכומיו, טען הסניגור כי אין צורך להוכיח בכל תיק ולהראות מעשה זדון מצד איש מרות ביחס לתוכן הودעה במשפטה - כדי להוכיח כי הודה - היא הודאת שווה. לטענתו, הנאשם לא הודה ולא ציף וכל שצין בפני החוקר "כיצד מבצעים זיופים" ו"איך ניתן לזייף תעודה".

במהרש סיכומיו, שב וטען הסניגור שהנאשם היה מותש בחקירה לאחר "שעות רבות", קרי משעה 10:30 ועד השעה 14:45. עוד ציין הסניגור שהנאשם למעשה חתום על הודעתו מטרת ללכת לבתו ובמיוחד לאחר שאוים כי אסור למשך חמישה שנים.

בchalutti עד מיום 24.10.2018, דחיתי טענות אלו ל"משפט זוטא" מכל וכל (בעמ' 111, שורה 34 עד עמ' 113, שורה 19).

הסניגור בסיכומיו, חזר והעלה את טענותיו שוב, חרף החלטתי הנזכרת. אני משוכנע שלא החלטתי להגיש ערעור על ההחלטה, אלא טענותיו נסובות לא לעניין קבילותן של ההודעות אלא לגבי משקלן. משך ATIches להלן למשקלן בלבד.

משך ולמעלה מן הצורך, אציין, כי הלהקה למעשה, הנאשם, הוא אשר יודע מכל אדם אחר, את נוכחות האשמות המתווחת בו, אם נוכחות הן אם לאו. משכך, מיחסת מערכת המשפט מהימנות לכאורית להודהה. כידוע, חזקה על אדם, שאין הוא מודה בהן, אלא אם כן ביצען, בפרט כשההודהה נמסרה מרצון חופשי (ד"נ 3081/91 **קוזל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (25.8.1991)).

כידוע, תנאי הקבילות של הודהה ב"הודעת חשוד", או הודהה כלשון החוק, נקבע בסעיף 12(א) לפקודת הראותذكر לכל. ברור, כי נטל ההוכחה להיותה של הודהה חופשית ומרצון רובץ על התביעה הכללית והוא אשר נושא בתניאל של הבאת הראות. מכאן, גם עליה לפתח בדיון כדי להוכיח את הקבילות של הודהה. אם עליה בהקשר זה טענת התנגדות כלשהיא מצד הנאשם מקוים "משפט זוטא" (להסרת כל ספק, במקורה דן, התקאים "משפט הזוטא", נשמעו העדים לעניין זה ובית המשפט קיבלת את הודעת החשוד ת/11 ות/13 כראיות קבילות בתיק).

בשל אותם מקרים שבהם הodo נחקרים בביטוי עבירות על לא עול בכם, נקבעו מבחנים לבחינת הודהת החשוד. כך למשל נקבעו ברע"פ 4142/04 **AMILSTEIN נ' הטובץ הצבאי הראשי** [פורסם ב公报] (14.12.2006), שני מבחנים: הראשון, הינו ה"בחן פנימי", בו יש לבדוק את הודהה על סמן סימני האמת שבה והשני, הינו בבחן "חיצוני", הדורש

בתוספת ראיית מסוג "דבר מה נוסף", להזאת הנאשם.

בע"פ 6296/13 **אמג'ד אדריס נ' מדינת ישראל** [פורסם בינוי] (22.3.2015), קבע בית המשפט העליון בפирוט רב את בחינת המבחןים הנזכרים דלעיל וכן עמד על משמעתו של ה"דבר מה הנוסף" הנדרש לאיום הודהה שמסר נאשם וקבע כי -

" לשם יישום המבחן הפנימי והחיצוני הוצאה ומופיעה בפסקה בדיקה מושלשת הבוחנת "מי אמר", "מה אמר" ו"דבר מה" (ראו: חוות דעת בעניין וולקוב, לעיל; ע"פ 3140/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בינוי] (25.11.2012); פסק דין של השופט י' דנציגר בע"פ 8589/13 רAMILAT N' מדינת ישראל [פורסם בינוי] (27.1.2015)). היבט הראשון עוסק בהזותו של הנאשם שהודה. הוא שואל מיהו הנאשם. בין היתר נכון לבדוק האם הוא משתיר לאחת מהקבוצות אשר נשקף מהן סיכון מוגבר למסירת הודהה שווה, כפי שנណן בועדת גולדברג. רישמה זו אינה סגורה, והוא אף לא ממצה את היבט הראשון. היבט השני בוחן את תוכן ההודהה, תוך כניסה בעובי הקורה של סיפורה ההודהה ובוחנת התמונה הכלולית, הן מבחינת פרטיה של ההודהה, והן מבחינת עיתוי מסירתה והקשרה. יש לשקל היטב מה אמר הנאשם. היבט השלישי עניינו המבחן החיצוני והידרשות לראייה חיצונית לנאשם. אלא שיודגש שאין מדובר רק בבדיקה קיומו של "דבר מה נוסף" בעוצמה מינימלית, אלא הקנייה שיקול דעת בבית המשפט האם יש להרשיע את הנאשם או לא. במסגרת מבחן זה יש להרחיב את הראייה ולבדוק ראיות חיצונית לעומת ההודהה, לחיבור ולשלילה. למשל, יש לבחון לא רק האם קיים "דבר מה נוסף", אלא האם קיים בנסיבות "דבר מה חסר" או "דבר מה סותר". "דבר מה חסר", משמעו האם הודהה לوكה בחסר בנקודת חשבה. "דבר מה סותר", ככלומר האם פרטיה ההודהה סותרים את אשר התרחש בפועל בנקודת מהותית. הפניה החוצה מההודההગנאתה נועדה לבורר לא רק אם ניתן להרשיע את הנאשם, אלא האם ראיי ונכון לעשות זאת."

כב' השופט סולברג, הציע בע"פ 7532/12 **איטל נגד מדינת ישראל** [פורסם בינוי] (11.12.2016), להוסיף מבחן רביעי, "בפני מי" -

" כאשר עצם מתן הודהה החוץ מוכחש על-ידי הנאשם, מתווסף לדעתו היבט רביעי לבחינה האמורה, אשר ניתן לכנותו 'בפני מי'. היבט זה עניינו מהימנותו של האדם שבפניו ניתנה ההודהה. מطبع הדברים, נודיע להיבט זה משנה חשיבות כאשר האדם המעיד כי הנאשם התוודה בפניו אינו איש מרות, או כאשר אותו אדם הוא 'עד מעוני'"

הנאשם הינו אדם משכיל ואינו נמנה על אחת מקבוצות הסיכון המועדות להודות שווה. לא הופעל עליו לחץ פסול ומה שאמր, מסר מרצונו הטוב והחופשי - דבר העונה על "מי אמר". ההודאות כוללות פרטים רבים החווים להוכחת

העבירה ופרטים מוכנים - דבר העונה על "מה אמר". ההודעות נמסרו בפני חוקר משטרה שמהימנותו הייתה לא עורין ואינה עלי ביותר - דבר העונה על "בפני מי אמר".

יתרה מזאת, במסגרת הודיעות הנזכרות, מסר החשוד דאו (הנשם כiom) שורה ארוכה של פרטיים מוכנים, שלא היו יכולים להיות ידועים למי שלא היה מעורב בביצוע העבירות שבhan היה חשוד ועליהן נחקר וכיום עומד לדין בגין.

כפי שנקבע בעניין זהבע"פ 6244/12 **עדנאן סבאנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.2015) כי -

"פרטים מוכנים עשויים להווסף לביסוס הלכורי של תשתית הראיות..."

וכעבור ימים לא רבים, בע"פ 10/7939 **רומן זדורוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.12.15), על ידי כב' השופט דנציגר כי -

"**יודגש, כי כלל הראייה המסביר, העוסק ב'פרטים מוכנים' שידיעתם קושרת את הנשם למעשה העבירה, הוא אמצעי ראייתי חשוב. הכלל רלוונטי במקרים בהם מוסר הנשם פרטיים ייחודיים אותם יכול לדעת אך ורק מבצעה של העבירה.**"

ומן הכלל אל הפרט

למען הסדר הטוב, אקדמי וומר שככל הנסיבות שיובאו להלן הין מהודיעות של הנשם, אלא אם כן צוין אחרת. נבחן את הדברים לאשרם אחד מתוך דברי הנשם עצמו בהודיעותיו חשוד. ניתן למודד מתוכן בצורה ברורה וחד שמיינית שמסר פרטיים מוכנים שיכולים כאמור להיות ידועים רק לו כי שעשה אותם, הזכיר בפרטות את שיטת הזיהוי, שיטת הביצוע המתוחכמת, את המנע למשיו ואת "שרות התעודות".

כך למשל לעניין המנע שהניעו לבצע את העבירות:

"לענין החשדות נגדי, אני יודע بما מדובר... **אותה חברת מתקינה נתקלה בעיה של אישורים מול מעבדת מכון התקנים הישראלי ואני הייתי מקבל מהם טלפונים אינסופים** שבהם הם מבקשים שאני אפטור את הבעיה ויסדר **להם אישורים מטעם מעבדת מכון התקנים.**

אני הסברתי להם עשרות פעמים שהוא לא אפשרי כי כל מקרה לגופו. הייתה בעיה שזוהתה על ידי מכון התקנים ולכך נתנו אישור והוא נכנס **لتמונה ומה שעשית ל淮南** **לקחת תעודת בדיקה קיימת מקורית ואמתית של מכון התקנים והלבשתי אותה על החברה שפנתה אליו יש להם אישור ממכון התקנים** והעיקר שיעזבו אותו במנוחה". (ת/11, גילון מס' 2, שורות 11-19) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

כאשר נשאל אודות שיטת זיהוי התעודות, עמד הנשם בפרטות ותאר אחד לאחד כיצד עשה הדבר:

"היא לי לוח תעודת בדיקה מקורית של מכון התקנים, גוזר את פרטיים שבהם מופיע שמו של בית העסק פרטיים של בעל העסק. את החלק הזה הייתי משמיד ובמקומו מקליך בתוכנת word רגילה את כל הפרטים החדשניים של החברה לרבות כתובות שלה, טלפונים, ומקום הבדיקה ואת פיסת הניר אשר מכילה את הפרטים החדשניים הייתה מצלם במכונית צילום רגילה שיש לי במסדר ואז היה יוצא תדף אישור שבו יש את הפרטים של בית העסק החדש כאילו הוא עבר בדיקה של מכון התקנים והנה לנו תעודת בדיקה מזויפת כאשר

החברה הרשומה בה מעולם לא עברה את הבדיקה של מכון התקנים ולא קיבלה אישור מכון התקנים."
(ת/11, גילין מס' 2, שורות 21-26) (ההדגשות שלי -ח.ב.).

לגרסתו זו של הנאשם, מצאתי תימוכין, בין היתר, גם בעדותו של עד הتبיעה טל וייס, שכאמור, נתתי בו אמון בلتוי מסוג לאור התרשםותי הבלתי אמצעית ממנו שצין: "יש לו קובץ במחשב נייד שלו, יש לו קובץ פתוח של מכון התקנים אני לא יודע איך קיבל אותו... קובץ וורד, במחשב הנייד שלו והוא כותב את זה מה שהוא רוצה" (עמ' 77, שורות 5-6). העד וייס, כפי שהעיד בעדותו בבית המשפט, לא רצה להאמין שהנאשם ביצע הזיוף וסביר בתום לב שיש לו מישחו אחר במכון התקנים שעשה זאת. אך משעה שהבחן במו עיניו, בנסיבותיו, כיצד מזיף הנאשם במו ידיו, את התעודה של "טרם", או אז הבין שהנאשם הוא אשר זיף התעודות (עמ' 84, שורות 1-10).

כאשר נשאל הנאשם בחקירה במשטרה, עת היה עדין בגדיר חשוד, אף בחר את מספרי ההזמנה אותם ציין בתעוזות שזיפף, לא התבבל והשיב:

"פָשׁוֹט נִפְלַתִּי עַל חֲבָרָה שֶׁכְּבָר הִיֵּתָה לִי בְּדִיקָה שֶׁלֶת תְּקִינָה. בָּעֵיקָרוֹן שְׁתַבֵּין גַּם אֶת חָלְקָה הַזֹּה זִיפְתִּי זֶ"א הַחָלָם הַכּוֹתְרָתָה שֶׁל הַמְסֻמָּךְ וְעַד סָוף הַפְּרָטִים שֶׁל הַחֲבָרָה הַכָּל אַנְּיַ גְּזַרְתִּי. הַקְּלַדְתִּי בְּ wоrd וְהַדְבְּקָתִי עַל גַּבְיוֹת הַתְּעוּדָה הַחְדָּשָׁה וְצִילָמָתִי." (ת/11, גילין מס' 2, שורות 29-31) (ההדגשות שלי -ח.ב.).

זאת ועוד, לא הסתפק בכך, אלא המשיך והוסיף בהמשך חקירתו -

"אַנְּיַ הַבְּחַנְתִּי כִּי הַדָּף הַרְאָסָן בְּחָלָק הַעֲלִיאָן שֶׁלֶוּ בְּכָל תְּעוּדָה בְּדִיקָה שֶׁל מִכּוֹן תְּקִינָה הוּא הַיְיחִידִי שְׁשׁוֹנוֹת מְהִירָה בְּפְרָטִים שֶׁלֶוּ - זֶ"א כָּל יִתְרַ שְׁלֹשָׁת הַדְּפִים הַבָּאִים הַם זָהָים בְּכָל תְּעוּדָה בְּדִיקָה וְזֹה הַדָּבָר הַיְיחִידִי שְׁשׁוֹנוֹת, וְאַז הַבְּנָתִי שֶׁאַנְּיַ יְכֹל לְעַשּׂוֹת אֶת זֶה" (ת/11, גילין מס' 2, שורות 35-33) (ההדגשות שלי -ח.ב.).

כשנחקר, מודיע לא פנה למכון התקנים להוצאה אישור כתת וכדין, השיב בצורה נחרצת, ברורה וחד משמעית **"זה טעות שלי לא עשית את זה"** (ת/11, גילין מס' 3, שורה 46).

הכחיש מכל וכל שקיבל כסף תמורת האישור וכי מדובר היה ב"**סוג של טוביה שעשייתי**" (ת/11, גילין מס' 3, שורה 50) ובהמשך אמר **"סתם טיפשות למגרי"** (ת/11, גילין מס' 3, שורה 65) ולבסוף טען כי **"המתקנים שגעו אליו בעניין זהה והאשימו אותו בכל מיני דברים אז nisi mihi לעזר"** (ת/11, גילין מס' 3, שורה 69) הכחיש שאימנו עליו או שסחטו אותו.

בהמשך, ציין שלא הבין שהמדובר בעבירה פלילית מסווג זיוף (ת/11, גילין 5, שורה 115-116). חשב על **"תחמן של המערכת"** (ת/11, גילין מס' 5, שורה 123).

בהמשך, מסר הסיבה לביצוע העבריות בלשונו ככתבה וכלשונה: **"היה אילוץ"** (ת/11, גילין מס' 5, שורה 138).

כשנשאל עלizia אילוץ הוא מדובר, השיב בצורה ברורה, מפורטת וחד משמעית באלו המילים: **"היו מצבים בהם מערכות מתחים כבר הותקנו במבנים ואחרי הבדיקה של מכון התקנים היה צריך לרכוש חלק נוסף בצד לקלbet את האישור שלהם. במקרים כאלה היו פונים בעלי החברות והמתקנים ומאמינים אותו לא בסדר**

וסיבכתי אותם וכדי לצאת מכל העניין הזה בצורה טובה, הוציאתי תעוזות בדיקה של מכון התקנים כאילו הכל בסדר שיעזבו אותו במנוחה" (ת/11, גילון מס' 5, שורות 140-143) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

כשנשאל, מדוע לא אמר לאותם מתקנים שחייבים לרכוש החلك היקר כדי לקבל את אישור מכון התקנים, השיב בצורה כנה -

אמרתי את זה מס' פעמים לבורי המבנה אך זה לא עזר, וחלק מהם אף החזיק את הכספי שSEGUELI*לי* אצלם עד שאפשר את הבניה ההזו מול מכון התקנים ואז נאלצתי בלית ברירה להנפיק את האישור המזוייף גם שיעזבו אותו וגם שישחררו את הכספי. הם היו משגעים אותו בלי סוף. (ת/11, גילון מס' 5, שורות 146-148) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

צא ולמד שהנאשם כחשור, מסר בחקירה המשטרתית דברי אמת לאמתם, שرك הוא לבדוק יכול לדעת אודותם. לא אולץ לאומרם, איש לא סילף את דבריו, שיבשם, הוסיף או גרע מהם, הם מופיעים בשלמות אחת רצופה, ברורה, נהירה וחד ממשועית.

ニיכר כי שיתף פעולה באופן מלא בחקירה, לא שמר על זכות השטיקה והשיב לכל שאלה ושאלת בצורה מפורטת, קולחתת, תוך ציון המנייע, שיטת הביצוע. הודה בפה מלא שעשה זאת במקום לפנות למכון התקנים ולהוציא ממנו תעודה כדת וכן, כפי שהוא עליו לעשות בדרך המלך, דרך הישר, דרך החוק. גם לשיטתו חיפש קיזורי דרך ותחמן את המערכת במשען הפליליים.

המשך והתייחס באופן ספציפי לכל עבירה ועבירה בה נחקר כחשור לגבי כל פרויקט ופרויקט (שלימים מצאו ביטויים במה שייחס לו בכתב האישום, באישומים השונים ובعبירות השונות).

באשר **למרכז המסתורי קרסו** (המייחס לו באישום הראשון) -

תאר ארוכות את הרקע לביצוע העבירה -

"פנה אליו בחור בשם רוני אمسلם או עם שלם בחור מב"ש מתקין של מטבחים. אני חשב שזו הייתה העבודה הראשונה שלי איתו ולא הכרתי אותו לפני. רוני ביקש ממני להכין לו תוכניות של התקנת מטבחים למרכז מסחרי במבנה בניין קרסו. עשית את התוכניות והעברתי לו, אני לא זוכר כמה סגרתי אותו מבחינת מחיר". (ת/13, גילון מס' 5, שורות 131-135) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

תאר בפרוטרוט את דרך "שרשרת התעודה":

"התוכניות נמסרו לרוני אمسلם והועברו למזמין של רוני שהוא תמיד אביטן קבלן צנרת וזה העביר את התוכניות לניר יעקב שהוא מנהל פרויקט של המבנה. רוני ותדי אביטן וגם ניר יעקב כולם התקשרו אליו ובקשו תוכניות ואישור מכון התקנים לתוכניות של המטבחים עצמם. שלחו את כל החומר למכון התקנים, אל מכון התקנים התקשרתי מס'

פעמים בכך לבודק **אם התקבל אך לא נתקבל והבנתי שיקח להם מס' שבועות כדי להפיק אישור זהה** (ת/13, גילון מס' 5, שורות 139-135) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

הודה במדויק ש"החלטתי לזייף תעודה של מכון התקנים, לחנתרש נתונים בכך לפטור את הבעיה" (ת/13, גילון מס' 5, שורות 140-141) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

בהמשך גם ציין כי "תעודת הבדיקה החדשה שנוצרה שהיא מזויפת שלחתי בפקס למזמן תמיד אבטן ורוני אמסלם" (ת/13, גילון מס' 6, שורות 171-172).

לא הסתפק בכך, המשיך וציין את שיטת הביצוע בה נקט במו ידיו:

"**גזרתי את הריבוע שבו הופיע שמי בחברת ג. אשכול חיים שהוא החברה שאני עובד בה וקלדתי ב-word את פרטי ההזמנה ואת הנתונים הממורקרים בצדב שהם נתונים המזמין של העבודה. צילמתי את הכל יחד במכונת הציום במשרד**(ת/13, גילון מס' 6, שורות 169-171) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

אף הסביר במדוקה המנייע הספציפי למשעו אלו בפרויקט זה "בשלב הזה הייתי נתון ללחץ מצד ניר יעקב וגם תמידי אבטן כדי שאומציא את מכון התקנים כי החברה בפשיטת רגלי של תמידי אבטן וניר יעקב מול הקובלן המזמין שפשת את הרגלי. מדובר על פרויקט של מאות אלפי שקלים שהוא יורד לטמיון ואז החלטתי להגדיל ראש ולהציג את המצב וזיפתי את אישור מכון התקנים בכך שכולם יבואו על סיפוקם - לא עמדתי בטלפוןם הרביהם שליהם" (ת/13, גילון מס' 6, שורות 139-143) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

"**אני הבנתי שם הפרויקט יורד לטמיון אני לא ראיתי את הכספי שלי** ואף אחד אחר לא ראה כסף ולכנון היה לי חשוב לזייף מהר את תעודת הבדיקה של מכון התקנים בכך לקבל כסף ומחר, רגע לפני הפשיטה" (ת/13, גילון מס' 6, שורות 146-147) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

כאשר נשאל האם מישחו מהמעורבים - תמידי אבטן, ניר יעקב, רוני אמסלם - ידעו כי המדבר במסמך מזויף ובתעודה בדיקה מזויפת? השיב בשלילה ברורה וחיד שמעית " **ממש לא, אף אחד לא ידע את זה**" (ת/13, גילון מס' 6, שורה 158).

אישור כי צילום תעודת הבדיקה של מכון התקנים, שהוצגה בפני וושסמנה - א.א. 5 - 20.10.2015 - מבנה הנקרא מרכז מסחרי קרטסו יבנה - תעודת בדיקה מס' 9413221177 - היא התעודה שהוא זיף ובלשונו: "**כן זה זיף עצמו**" (ת/13, גילון מס' 6, שורה 178).

"דבר מה" נוסף להודעתו של הנאשם שמסרן בחקירתו המשפטית כחשוד, מצאתי בעדויותיהם של עדי ההתביעה 4, 7, 9, 13 ו 15, שכזכור, ציינתי כי נתתי בהם אמון מלא.

באשר **לאולמי אולימפיה** (המייחס לו באישום השני), תאר הנאשם במדיק והודה בפה מלא בביצוע העבירה, לאחר שתאר ארוכות את הרקע לביצועה -

"אחרי כמה שנים פנה אליו שוב עמרם וביקש שאשיג לו מתקן מתחים כי רישון העתק פג והוא היה צריך לחדש, אז נדרש להתקין מתחים מטעם הכבאות של אשקלון. עמרם פנה אליו סידרתי לו קבלן שנ kra ריקוטל שזה טל ויס שהוא מתקן מתחים, טל התקין לו לעמרם **בפועל את המתחים לפי התכנית** ואז הגיעו מכון התקנים לאולם עצמו בקדמי לבדוק את ההתקינה וביקשו **להוסיף מערכת נוספת בפירים של המעליות**" (ת/11, גליון מס' 6, שורות 157-161) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

עמד על הסיבה שהובילו אותו לבצע העבירה נשוא אישום זה -

"... **וזה החל ויכוח אינטימי** וumarם לחץ אותו- **טל וumarם ביקשו שאו אפתור את הבעיה בין היתר** בכדי שגם קיבל את הכספי שמנגעו לי בוגין התכניות והביבורות **עשיתי** ולכן מצאתי עצמי נדחק לפינה **ובכלית ברירה** חינטראשתי את **המסמן** זהה, **זיפתי את תעודה הבדיקה** של מכון התקנים והעברתי אותה אל טל ויס ביד. **טל העביר את זה לעמרם שהעביר את זה לכבאות...**" (ת/11, גליון מס' 6, שורות 163-167) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

בhamster, משהוצגה בפני הנאשם (שהיה אז רק בגדר חשוד - ח.ב.) תעודה בדיקה של מכון התקנים מס' 9413231377 המסומנת א.א. 15/10/2015 4 של אולמי אולימפיה שדרות והטבחה התייחסותו, הודה במפורש ואמר "**כן אני מזהה את התעודה, זו תעודה זייפתי לטל ויס שהעביר לעמרם**" (ת/11, גליון מס' 6, שורה 171).

אף ציין שלמרות הכל, גם לאחר שזיף את התעודה והעביר אותה לטל ולumarם - לא קיבל את כספו כפי שדרש על עבודתו (ת/11, גליון מס' 6, שורה 173).

הודה במפורש שמסר התעודה המזויפת לטל ויס (ת/11, גליון מס' 7, שורה 193).

בהתיחסו כחשור בעבירה של **шибוש חקירה** -

הודה בפה מלא כי אמר לטל, גם שידע שהוא בחקירה במשטרת, שגיד לחקיר שازיה ערבי שעבוד אצלו הביא לו את התעודה (ת/11, גליון מס' 7, שורות 198-199 וכן שורה 208).

משנשאל אם אכן כך פניו הדברים, שערבי הביא לטל את התעודה, השיב, "**ברור שלא - אני עשית זאת זיוף התעודה זאת**" (ת/11, גליון מס' 7, שורה 210). בהמשך חזר על הדברים, ואומרו "**אני הבאת לו את התעודה ביד אצלי בית נתתי לו אותה**" (ת/11, גליון מס' 7, שורה 216) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

כאשר נשאל אודות המנייע לביצוע העבירה של **шибוש חקירה**, הודה במפורש במילויו הבהירות והחד משמעויות, שעשה הדברים כדי "**להציג את העור שלו וגם את שלי**" (ת/11, גליון מס' 7, שורה 212).

בஹשי ציין שעשה זאת "כדי להציל אותו ואותי מהמשטרה" (ת/11, גילון מס' 7, שורה 218) "לנסות להציל את המצב" (ת/11, גילון מס' 7, שורה 222).

"דבר מה" נוסף מצאתי לגרסתו זו גם בעדויותיהם של עדי הتبיעה: 6, 8, 12 ו 15, שכבר קבעתי לגבייהם דבר אמיןותם המלאה בעיני.

באשר **לפרויקט "הմשביע - תעשיות מזון לתעופה"** (ನ್ಶಾ ಅಂತಹ ಮುದ್ರಣ) - הנאשם, שאז היה בגדר חשוד, בחקורתו, הודה בפה מלא, ביצוע העבירה, לאחר שתאר ארוכות את הרקע לביצוע העבירה -

"טל ויס שהוא קיבל בפועל במבנה הזה פנה אליו ורצה שאcin לו תכנית לבטיחות אש. עשית לו תכנית לבכאות, אני לא זכר אם עשית לו גם תכנית להתקנות מתחים, אבל זה יכול להיות . טל ויס קיבל מבחן לא יכול היה להוציא אישור מעבדה הכוונה מכון התקנים כי הייתה בעיה של משאבה לא היו לה אישורים סופיים, טל הוא זה שהתקין בפועל את המתחים ואת הcabאות במבנה הזה ורצה לקבל אישור מכון התקנים וזה כדי קיבל את כספו על העבודה מהחברה המזמין" (ת/13, גילון מס' 2, שורות 5-11) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

חשף וגילה את המנייע לפשר מעשי הפליליים ושיטת הביצוע החזרת ונשנית על עצמה, שהוא כבר בקיא בה על בוריה ועשה בה שימוש שלא כדין, בניגוד לחוק, שוב ושוב: "הוא לחץ אותו, שיגע אותו בטלפון ואז מה שעשית כדי להפטר מהענין בבדיקה כמו בפעם הקודמת" (ת/13, גילון מס' 2, שורה 11-12) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

עוד הוסיף וגילה כי "עמדתי במצב לא נעים מול טל ויס" (ת/13, גילון מס' 2, 20) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

הוסיף ופירש, כי "לגביו מבנה המשביע אם הייתה פונה למבחן התקנים כנדרש לפי הפרוצדורה אזי, הייתי מקבל אישור ותעודת בדיקה מאושרת רק כעבור שלושה חודשים לפחות היה עולה לזמן לפי גודל השטח. במקרה זהה סדר גודל של כ-3,000 נ" (ת/13, גילון מס' 3, שורות 51-53) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

הודה שעשה הדברים "כדי שישלם לי העבודות שהכנתי לו - אני צריך כספים" (ת/13, גילון מס' 2, שורות 5-11) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

כשנשאל מדוע טל ויס צריך אותו, השיב "בגלן מרוץ המתנה של החודשים הארכיים עד קבלת תעודת הבדיקה מכון התקנים" (ת/13, גילון מס' 4, שורה 87) (ההדגשות שלי - ח.ג.).

חזר ותאר במדויק אחד לאחד את שיטת ביצוע הזיזף בה נקט:

"כמו פעם קודמת אני גזרתי אישור אמיתי וישן של מכון התקנים - גזרתי את החלק של פרטי המזמין - את החלק הזה זרקתי ובמקומו הקלדתי בתוכנת word את פרטי המזמין במרקחה הנ"ל חברת המשביע תעשיות מזון לתעופה, את כל הפרטים של מבנה המשביע כולל טלפונים וכתובת קיבulti מטל ויס בעצמו. את הכל

צימתי יחד כאשר אני מחבר את החלק החדש שהכנתי עם תעודה ישנה אז כשמצלמים את הכל יוצא אישור חדש כאלו אישור חדש ממכון התקנים. (ת/13, גילון מס' 2, שורות 12-16) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

לשאלת החוקר, מהICON השיג את התעודה המקורי שמננה זייף ויצר תעודה מזויפת של מכון התקנים? השיבוגילה פרט מוכן נוסף שידוע היה רק לו **"מגיינים אליו באימיל מאות תעוזות בדיקה של מכון התקנים"**, אני עובד איתם **ובחרתי אחד אקראי ועל בסיסו יצרתי את התעודה המזויפת** כאשר בעצם שנייתי את פרטי המזמין" (ת/13, גילון מס' 2, שורות 29-30) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

לא זאת אף זאת, הוסיף פרטיים נוספים מפורטים, נקודתיים ופרטניים בעניין זה: **"אני תקתקתי מספרים - אני רוצה להסביר כאשר הייתה לי גוזר את פרטי של המזמין בכך לזייף היה לי גוזר גם את החלק העליון של מספרי התעוזות/הזמןנות/ההסכמים - את מספרי ההסכם והזמןנות קדחתית מראשי בעוד שעת מספר תעוזת הבדיקה אני התאמתי באופן מוחלט וזהו למס' התעודה הקיים הצד ימין עליון ראשון של תעוזת מכון התקנים"** (ת/13, גילון מס' 3) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

כאשר נשאל כמה זמן לוקח לו להכין את תעוזת הבדיקה המזויפת של מכון התקנים עבור מבנה המשביע, השיב TOUR נקיית זמן שבידיעתו בלבד **"בערך בין חצי שעה לשעה"** (ת/13, גילון מס' 3, שורה 65).

cashoutga בפני התעודה המסומנת א.א. 20/10/2015-1 של מבנה "המשביע", תעוזת בדיקה מס' : 9513231184 ונשאל האם מזהה את התעודה זו, השיב בצורה נחרצת ברורה וחד משמעית, לא רק שמדובר אותה, אלא גם הוסיף שהיא **"כן אני מזהה אותה וזה תעודה מזויפת שאנו עשיתי לטל וייס בעצמי. אני ציפיתי את התעודה במשרד שלי"** (ת/13, גילון מס' 2, שורה 23) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

הודה בפה מלא כי עקיבא הלמן, ראש ענף מעבדה של מכון התקנים ואילן שורנзон האדריכל, מעולם לא חתמו על התעודה ובלשונו של הנאשם "עקבא לא ביקר במקום ולא בדק. **החותמה שהייתה מوطבעת מהתעודה המקורי הועברה בצלום לתעודה המזויפת החדשה**" (ת/13, גילון מס' 2, שורות 34-35) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

הוסיף וציין כי את התעודה המזויפת שזייף במשרדו הוא מסר לטל וייס והמשך השרשת שלה היה **"טל וייס העיראות למזמין עזריאל טאובר וזה העבירה לבכאות"** (ת/13, גילון מס' 2, שורה 25) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

"דבר מה" נוסף להודאות המפורשת של הנאשם מצאתי בעדויותיהם של עדוי הتبיעה 6, 10 ו 15, שאמינותם צינה בעניין כמפורט דלעיל.

לגביו הפרויקט של **"א.ל.ד תעשיות"** (הנזכר באישום השלישי)

אישור את זהותו את תעוזת הבדיקה של מכון התקנים שסומנה א.א. 22/10/2015-1 של מבנה הנזכר א.ל.ד תעשיות
עמוד 31

מתקדמות בע"מ - תעודת בדיקה מס' 9513254736 (ת/13, גילון מס' 4, שורה 95).

כמו התעודה המזויפת הקדמתה, גם כאן ציף באוותה שיטת זיוף: "גַם בָמֶקְרָה זוּה גִזְרָתִי אֶת פָרָטִי המזמין- **הכונתי** בתוכנת **word** את פָרָטִי המזמין החדש **וְאֶת הַכָּל צִילָמָתִי וַיֵּצֵא דָף** חדש ממכונת הצלום **בְמִשְׁרַד שְׁלֵי** **כָּאֵלֹן**- מדבר ב**תעודת בדיקה מאושרת ממכון התקנים הישראלי**" (ת/13, גילון מס' 4, שורות 95-97) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

כשנשאל מהיין מצא את התעודה המקורית של ביססה יצר את התעודה המזויפת, השיב "יש לי מלא תעודות כאלה רק היויתי צריך לבחור זהה" (ת/13, גילון מס' 4, שורה 113).

"**אַנְיִ נְתַתִּי סְתִמְמָסִים שְׁבָחָרְתִּי רַנְדוֹמְלִי אֵין בָּאִמְתָּת תֻּועָדָה כֵּזוּ בְמִכּוֹן הַתְּקִנִּים וְלֹא אִמּוֹרָה לְהִיּוֹת זוּ הַזְּיוּפִי**" (ת/13, גילון מס' 5, שורה 122).

כשנשאל איך חשב על דרך זיוף זו, השיב "**פָעָם הִיִּתִי רָאשׁ תְּחֽוֹם מְעַבְדָּת גִּילְוִי** וכיבוי אש בחברת איזוטסט, **מְעַבְדָּה אֲחֵרֶת שְׁמוֹכְרָת עַל יְדֵי** המדינה- **אַנְיִ הִיִּתִי הַמְקַבֵּל שֶׁל עֲקִיבָּא הַלְּמָן** ממכון התקנים רק **שָׁאַנְיִ הִיִּתִי** **בְמְעַבְדָּה אֲחֵרֶת פָּרָטִת אַיּוֹטְסְטָן** מכיר את הכל ואת כל המטריה כמו כף היד שלי, זה תחום התמחות חזק שלי ולכן **הִיא לִי קָל לְחַשּׁוֹב עַל זְיוּפִי כֵּזה זוּ זָרָם לִי בְרָאשׁ בְּקָלוֹת**" (ת/13, גילון מס' 5, שורות 125-128) (ההדגשות שלי - ח.ב.).

"דבר מה" נוסף מצאתי בעדותו של עד הטעיה 6, שכאמוראמין היה בעניין לחלווטין.

למעלה מן הczork, הסניגור, בסיכון, טען ארוכות אודות שיחת הטלפון שעריך החוקר בין הנאשם לבין תל ויס וטען לפוגם בחקירה זו.

אין בידי לקבל טענה זו. כבר נפסק לא אחת, כי נקיות תחבולות עשויה להיות אמצעי הכרחי לשם ניהול חקירה אפקטיבית, כפי שנקבע בע"פ 2831/95 **אלבה נ' מדינת ישראל**, פ"ד (5) 221, 283 (1996) בעניין זה.

"הנה כי כן, חוקר המשטרה ראשית, ולעתים אף חביבים, להשתמש בתחבולות; אך על האמצעים שהם נוקטים להיות סבירים. מה גדרה של סבירות זו? דומה שתאת גבול ההיתר תוחמים שני סיגים עיקריים: האחד, שאין להשתמש בתחבולות המפרה את זכות החשוד להימנע מהफלה עצמית; והשני, שאין לנוקוט אמצעי חקירה שהשימוש בהם פוגע בשורת עשיית הצדקה. את גבולותיהם של סיגים אלה יש להציב תוך התחבות בנסיבות ה konkretiyot של המקרה הנוכחי".

ברור, כי בסופו של יומם, על בית המשפט להכריע אם היה באותו אמצעי או תחבולה כדי להפר את זכויותיו של החשוד.

התשובה לכך במקורה שבפני שהוא שלילית לחלוויין. אני סבור כי השימוש בתחבולה שבנה נקט החוקר כלפי הנאשם במקורה דן, געשה כדין ולא פגמ לאור האמון המלא שנתי לעדות החוקר ולעדותו של טל ויס לאשר ארע סמור, לפני ואחרי השיחה.

במקורה דן, כפי שעולה מתייעוד החקירה, החוקר אףיו הפגין כלפי הנאשם (החשוד אז) אהדה והבנה והחקירה התנהלה באווירה רגועה ונעימה כפי שהנ帀ם (החשוד אז) ציין בהודעתו במשטרת. יתרה מזאת, הנאשם עצמו אישר כי החוקר, ברוב הנסיבות, נתן לו 50 ₪ כדי שיוכל לחזור לביתו בתחום ציבוריות מיוחד נותר בכיסו כסף.

סיכום של דברים

أشكיבלי את ההודעות החשוד (ת/11 ות/13) שמסר הנאשם בחיקירתו המשטרתית כקבילות והענקתי לכל אחת מהן את מלא המשקל הרואוי, מצאתי גם התוספת הריאיתית הנדרשת להודאה היא "דבר מה נוסף". כמובן, וכן נקבע בפסקה בעניין זה שנית להסתפק בכל סוג של ראייה, ישרה וניסبية אחת, שיש בה כדי לאשר את תוכן ההודאה (ע"פ 03/6977 סarra'a נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (20.7.2009)). עוד נקבע, שככל שבית המשפט נותן משקל רב יותר להודאה - כך "ידרש 'דבר מה'" בעל משקל קטן יותר וכן להפר. אף כאן, אני קובע בצורה חד משמעית, כי הוצאה בפני תשתיית ריאיתית מספקת לחיזקה של ההודאה, ובכלל זה ניתן למנות את עדויותיהם של עדי התביעה, עליהם עמדתי דלעיל, שהעידו בפני בית המשפט ונחתו בכל אחד מהם אמון מלא.

באשר לטענת הסניגור כי לא נמצא דבר בחיפוש במחשבו הנאשם, הרי גם הנאשם עצמו בחיקירתו במשטרת טען זאת ואמר שהכל נמצא ב"ען" ולמעשה נתן לחוקר מחשב ישן שאין בו דבר. חיזוק לדבר נמצא גם בעדות עד התביעה טל ויס, שצין כי גם הוא איש מחשבים שומר הדברים ב"ען" ולא במחשב פיזית - מכאן, לא תצמיח היושא לנאמן.

באשר לטענת האפלה בין החשודים, הנאשם וטל ויס, אין בידי לקובלה. כפי שכבר צוין דלעיל נתתי אמון מלא בכל עדי התביעה, לרבות החוקר שהעד בעניין זה ובטל ויס ואין לי ספק שמייד שהבין החוקר שטל ויס איננו צריך להיות חשוד בתיק וrisk נפל קרבן למשעי הפליליים של הנאשם - עשה בו שימוש חוקי כדין וכדין שלא פגם ביצירת הקשר עם הנאשם, בניהול השיחה עמו, שהוקלטה ושמפלייה הנאשם עד ראש ומצבעה על חפותו של טל ויס בהקשר זה. משכך, טענת האפלה נדחית.

באשר לזכות ההיוועצות עם עורך הדין, איני מקבל טענת ההגנה שהנ帀ם קופח בה או שזו לא ניתנה לו. לא רק שהנ帀ם עצמו חתום בפתח הודיעותיו (כעולה מת/11 ות/13), כי מודע לזכות ההיוועצות עם עורך דין וסרב לה, כאמור "בinternים אין צורך" (ת/11, גלילון מס' 2, שורה 4). נמצאנו למדים, שהנ帀ם גם חתום בטרם חקירותו על טופס הודיעה על זכויות חמוד טרם חקירה (כעולה מת/10 ות/12).

בסיכון, טען הסניגור שהנ帀ם היה מותש בחקירה לאחר "שעות רבות", קרי משעה 10:30 ועד השעה 14:45. הנאשם עצמו העיד כי הילך לבתו עוד קודם לכך, בסביבות השעה 13:20. יאמר מיד שכשהמדובר בפרק זמן של חקירה של שעות בודדות, האם זמן זה יכול שיחשב כ"שעות רבות" - לsnsיגור הפתורונים.

גם טענת הסניגור שהנאשם חתום על הودעותיו מטע רטטרה לлечת לבתו ובמיוחד לאחר שאוים כי אסור למשך חמיש שנים, נדחתה בהחלטתי ב"משפט הזוטא". לא עלה על הדעת שהסניגור בסיכון ינסה לפתח מחדש את טענותיו ל"משפט הזוטא" כמקצת שיפורים. הדברים יכולים להיעשות אף ורק בערכאת הערעור.

לאור כל האמור דלעיל, לנוכח מצאי האמינות המלאה שנטתי לכל עדי הtribuna, חסר האמון המוחלט לגרסת הנאשם ועד ההגנה בתיק. לאור הודעות החשוד ת/11 ות/13, המפורטות שמסר הנאשם בחקירותו במשטרתו ושנטקו בלו על ידי קקבילות, לאחר שנדחו טענות ההגנה למשפט זוטא לגביהם, לאחר שקיבלו את אמינותם ומשכלה ומצאת לי "דבר מה" רבים נוספים בעדויות עדי הtribuna בתיק, שוכנעתי שהמאשימה עמדה בנטול ההוכחה המוטל עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר את כל עובדות כתוב האישום ומכאן התוצאה המתחריבת ומתבקשת בנסיבות העניין שאני מרשים הנאשם בכל העבירות שייחסו לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תש"פ, 27/02/2020 במעמד הנאשם וב'כ הצדדים.

ח"ם נחמיאס, שופט בכיר

[פרוטוקול הוושט]

החלטה

בנסיבות העניין על מנת לאפשר לב'כ המלומדים של הצדדים, לנאים, לעיין היטב בהכרעת דין וללמוד אותה ולגבש עמדתם לטיעון לעונש, אני דוחה התקין לתאריך 7.4.20 7.4.20 שעה 10:00.

הסבירה לנאים חובהו להתייצב למועד שנקבע בשעה שנקבעה.

אבקש שירותי המבחן להגיש על הנאשם תסניר שירות המבחן עד למועד הישיבה הבאה.

המציאות תשלח לשירות המבחן עותק מכתב האישום עם עותק מהחלטתי זו.

למען הסדר הטוב ולנוחיותם כתובת הנאשם: אשקלון. ת.ד. 1 אשקלון ומספר נייד 050-050-----.

גם ניתן לזמן באמצעות משרדו של הסניגור בפקס 09710500-08.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תש"פ,
27/02/2020 במעמד הנוכחים.
ח'ים נחמיאס, שופט בכיר

הוקלד על ידי רחל מושיאשוויל